19. 1. 1931

N:o 5

Päätoimittaja
LAURI PIHKALA

TOIMITUS ja KONTTORI
Liisankatu 14.
Puhelimet:
Toimitus 36 543.
Konttori 26 770.

Irtonumero 1: 50

Keskiaukeamalla
HAISEE.

KIRI

RIIPPUMATON URHEILULEHTI

Viren selätti Sperlingin.

IFK—JP-voimailukilpailut täysipitoiset.

Puolisataa painijaa, nyrkkimiehiä neljättäkymmentä.

Työläistulokkaat tavanmukaisesti liikamainostetut:

Vuli tyrmäsi Laxströmin, Saari selvisi Vileniuksesta eikä Ordénkaan ihmeita tehnyt.

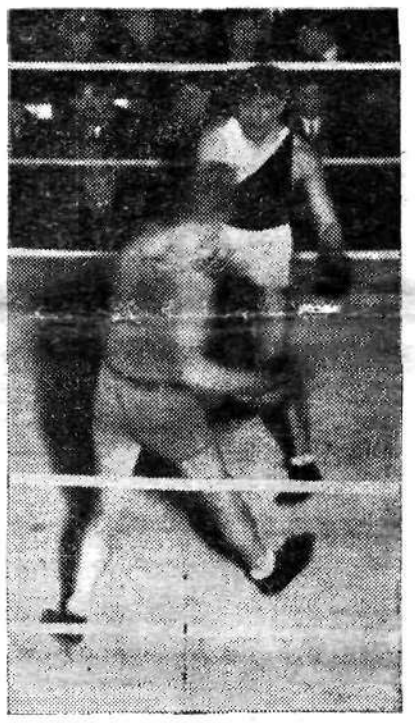

Vilenius välinpitämättömine ilmeineen ja Saari purevine koukkuineen.

Tänään tuimat lopputilitykset.

IFK JA JUKOLAN POJAT saivat lauantaina yhteisyrityksensä alkamaan kaikessa tasaisuudessa. Painin osanotto oli saatu täysipitoisemmaksi kuin nyrkkeilyn. Painijoita oli esittelyssä yli 50, joukossa olympialaisvoittajia, Europan mestareita, maaotteluvoittajia. Nyrkkeilyn erikoisuusnumeron, amerikalaisneekerin poisjättäminen lienee ollut syynä katsojapaikkojen harvaan täyttymiseen. Muutamista omien miesten poisjäämisestä huolimatta kohosi nyrkkeilijäin luku sentään yli kolmisenkymmenen.

Nyrkkeilyllä aloitettiin Vilenius vetelä.

Kärpässarjassa vastusti HT:n Karttunen Ellenbergin tyrmäysyrityksiä erät täyteen. **Kääpiösarjan** Veikko Huuskonen esitti J.P:n Hautasen kanssa jokaisen erän alussa tyylinyrkkeilyä. Hautasen vastaiskut, molemmat suorat, osuivat sentään usein paikalleen. Huuskosen pistevoitto.

Höyhensarjassa H. T:n Miettinen vahvisti tyrmäysmainettansa toimittaen Toivolan, Utin Haukoista, kaksi kertaa 1. erässä lattiaan. Samassa sarjassa IFK:n Pohjonen ja Hyvinkään Tahkon Vilkman esittivät armottoman 3. eräisen rallariottelun, jossa suojaus molemmilla oli aivan alkeellinen. — Turun Voimamiehiin siirtynyt, entisen ruman ottelutapansa säilyttänyt Himmelros hävisi pisteillä riidanalaisesti KIF:n Laineelle.

Kevyen sarjan otteluista katosi karsintojen luonne viipurilaisen Suvion jäätyä ilmoittautumatta. Väkevän esiintymisellä jälleen oli oma mielenkiintonsa. Lihakset ovat viime näkemästä aika lailla pyöristyneet, mutta tyrmäysvoimaa ei tunnu vaan lisääntyvän. Nyt hän näytti todenteolla yrittävän tehdä selvää Porvoon P. Meltonista. Pystyssä M. vaan pysyi, vieläpä huitoi svingejään ohi Väkevän korvien. Väkeväkin näytti jokseenkin kuitilta 3. erän aikana, mutta korjasi pistevoiton ylivoimaisesti.

Välisarjassa oli illan nyrkkeilyn tärkein ottelu. S. Vilenius sai uudessa liitossa ensimmäiseksi vastustajakseen TUL:ssä ehkä useinkin kohtaamansa O. Saaren. Ottelussa ei tapahtunut mitään erikoista. Saari piti varovaista yliotetta alusta lähtien, sijottaen silloin tällöin vasempia koukkujansa V:n päähän ja vartaloon. Mitään totista ratkaisuaikomusta miehillä ei näyttänytkään olevan, Vileniuksen passiivisuus oli ihmeellinen. Vai vaikuttiko ensiesiintyminen uudelle yleisölle niin hermoille? Tinkimätön pistevoitto Saaren.

Nyrkkeilyottelut:

Kärpässarja: Ellenberg, KIF—Karttunen, HT. Pistevoitto 3—0.

Kääpiösarja: V. Huuskonen, HT.—Hautanen, JP. Pistevoitto 3—0. Karlsson, HAK—Lahtinen, HV. Pistevoitto 3—0.

Höyhensarja: Miettinen, HV—Toivola, UH. Tyrmäys 1. erässä. K. Pohjonen, IFK—Vilkman, Hyv. Tahko. Pistevoitto 3—0. Laine, KIF—Himmelroos, TV. Pistevoitto 2—1. Hilden, Hyv. Tahko—Karttunen, IFK. Luovutus 2. erän jälkeen.

Kevytsarja: Väkevä, IFK—Melton, PA. Pistevoitto.

Välisarja: O. Saari, KIF—Vilenius, IFK. Pistevoitto 3—0.

Painien alkuyllätys: Pappinen selällään.

Kilpailujen mieslukuisimmat ja mielenkiintoisimmat sarjat ovat kevytsarja sekä välisarja, edellisessä

Mäenlaskijoitamme Saltsjöbadeniin.

4 tai 5 miestä Ruotsiin helmikuun alkupäiviksi.

SVUL:n hiihtojaosto on päättänyt lähettää Ruotsiin helmikuun alkupäiviksi 4 tai 5 mäenlaskijaa ja yhdistetyn tekijää. Miehet kilpailisivat Saltsjöbadenissa helmikuun 1 p:nä ja osa joukkueesta mahdollisesti vielä helmikuun 8 p:nä Fiskartorpetin mäessä. Matkalle tullaan varmasti lähettämään Paavo Nuotio ja Väinö Tiihonen. Muina ehdokkaina ovat lähinnä Ami Ilvonen ja Yrjö Kivivirta. Valostakin on ajateltu. Hiihtojaosto päättänee edustajista lopullisesti tämän päivän kuluessa.

Tuoreimmin uutisin on

KIRI

aina saatavana heti ilmestymispäivinään, maanantai- ja torstai-

AAMUISIN

pääkaupungin kaikista

kirja- ja paperikaupoista

LOPPUOTTELUT

tänään Hippodromissa klo 19.

Saari—Leskinen, Ahlberg—Hyvärinen—Ordén, Väkevä—Valtonen, Vilenius—Lindroos j.n.e.

Koskela—Kustaa, Sperling—Sironen, Glans—Mäki, Nordling—Westerlund, Luukko—Nordling, Nyström—Pellinen j.n.e.

Sperlingillä on vastassaan Viren, Sironen, Latosuo j.n.e. Ruotsalainen Glans välisarjassa saa myös tehdä lujan urakan selviytyäkseen voittajaksi. Lauantaina molemmat ulkolaiset pääsivät helpolla.

Höyhensarjassa Pappinen hämmästytti katsojat luiskahtaen Räsäsen kanssa painiessaan jo 1 min. 25 sekunnin kuluttua harteilleen. Kastuminen tosin oli nopea, epäselvä rullaus, mutta vaikuttaa »Rovastin» kunto pettävältä tässä ylipainoisessa sarjassa. Koskela ja Pihlajamäki esittivät kumpikin ripeätapaista painia otteluissaan. Pütseppille yritti pohjalainen painija Krekula valmistaa tiukan paikan, mutta häneltä loukkantui kylkiluu puristaessaan siltaan joutunutta Pütseppiä. Ottelu täytyi keskeyttää P:n eduksi. Krekula on mielyttävä tuttavuus.

Ottelut:

Höyhensarja: Vickström, HAK —Lahtinen, HAK, aika 10,50. — K. Pihlajamäki, HKV — Ylinen, JP, aika 1 40. — Räsänen HKV — Pappinen JKT, aika 1,25. — Pütsepp, JP — Krekula, Oulun Pyrintö, Krekula loukkaantui, eikä voinut jatkaa. — Koskela, Lapuan Virkiä — Lehtinen, HAK, aika 7.30.

Kevytsarja: Viren, HAK — Latosuo, KP, työvoitto 3—0. — Sironen, TKV — Railama HKV, aika 55 sek. — A. Ryhänen, HAK — Sulander JP, 3—0. — K. Juhola, HAK — K. Krooks, Vaasan Vasama, työvoitto 3—0. — Lampi, HKV — Nieminen, Salon Viesti ,aika 1,35. — Sperling, Saksa — L. Virtanen TVM, aika 1,02. — Mäkinen, PT — K. Liimatainen, HAK, työvoitto, 3—0.

Välisarja: Lindqvist, HAK — J. Silvola, JP, aika 2,43. — Ahlfors, HKV — Malenius, HAK, aika 6,11. — Mäki, HKV — R. Pantio, JP, aika 50 sek. — A. Nieminen, HAK—Koponen, JP, aika 20 sek. — Hilden, JP — Tikkanen, JP, 3—0. — Glans, Ruotsi — Björk, HAK, 2,20.

Keskisarja: E. Wecksten, HAK — Vierre, JP, aika 10 sek. — M. Nordling, PA — E. Helin, Riihimäen Kisko, aika 2,15. — Vesterlund, HAK, — Eskola, HAK, 3,50.

Räsänen ja Pütsepp selällään päivällä.

Höyhensarjan ottelut alkoivat kiristyä etupään miesten jouduttua vastakkain. Koskela pani kovalla vauhdillaan Räsäsen "piippuun". K. ennätti itsekin käväistä tiukassa sillassa alkupystyn aikana, mutta loppupystyssä antautui Aapeli väsyneenä selälleen. Saman sarjan otteluista tuli Pütseppin ja HAK:n Lehtisen painista yllätys. Alkupysty oli oteköyhää. Vuorollaan parterrissa Pütsepp työskenteli tehokkaasti, mutta kompastui loppupystyn aikana suoraan selälleen.

Kevyessä sarjassa saksalainen Sperling sai odottamattoman kovan urakan R. K:n Väisäsestä. Sperling käsitteli vastustajaansa allesaatuaan kädenväännöin kovakouraisesti, mutta notkealapainen V. puolustautui tarkasti loppuun asti. Sperlingin työvoitto ylivoimainen. Sironen seljätti lujassa ottelussa Latosuon, ja Viren käväisi Railaman kanssa matolla.

Ottelut:

Höyhensarja: Lahtinen, HAK—Parkkonen, VV, aika 1.30. — Pihlajamäki—Vickström, aika 7.50. — Pappinen, JKT —Ylinen, JP, aika 2.05. — Koskela—Räsänen, aika 11 min. — Lehtinen, HAK—Pütsepp, JP, aika 9.30.

Kevytsarja: Latosuo—Väisänen, aika 6.10. — O. Viren—Sironen, t.v. 3—0. — Railama—Sulander, aika 2.15. — A. Ryhänen—Krooks t.v. 3—0. — Juhola —Liimatainen, aika 4.05. — Mäkinen—Nieminen, t.v. 3—0. — Virtanen—Lampi,aika 7.30. — Sperling—Väisänen, t.v. 3—0. — Sironen—Latosuo, aika 10.10. — Viren—Railama, aika 20 sek. — Juhola—Ryhänen, luovutti. — Krooks—Lampi, aika 1.05. — Mäkinen—Virtanen, 1.20.

Välisarja: Lindqvist—Ahlfors, t.v. 2—1. — Mäki—Nieminen. t.v. — Björk —Hildén, aika 3.50. — Lindqvist—Mallenius, t.v. 2—1. — Ahlfors—Silvola, aika 5.35. — A. Mäki—Koponen, aika 20 sek. — Nieminen—Pantio, aika 1.25. — Björk—Tikkanen, t.v. 3—0. — Glans—Hildén, aika 3.30.

Keskisarja: Luukko—Vecksten, aika 6.12. — Helin—Vierre, aika 20 sek. — Nordling—Eskola, aika 2.30.

Kello 8—21 pidetään
Uimahallin Parturiliike
avoinna. Hyvä palvelu.
Puh. 20 266 vaihde.

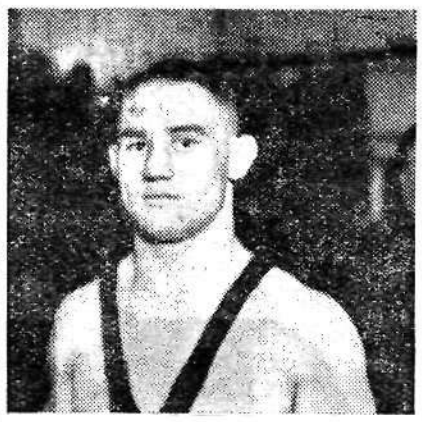

SPERLING
käänsi kastuneet hartiansa ujosti poispäin kun kuva otettiin.

Gourevitsch ja Miettinen tyrmäystuulella eilen.

Kärpässarjassa oli vain yksi ottelu, Ellenbergin ja "Napero" Huuskosen tiukka välienselvitys. Tuomio oli riidanalaisesti Ellenbergin eduksi. Lukuisimmat osumat sai "Napero" sisään, vaikkakin E. suorillaan tasotteli pelin. Höyhensarjan Miettinen on voittanut monet viimeisistä otteluistaan knockoutilla, mutta hänen ratkaisevan tilaisuuden vaanimisensa vie hänet helposti häviölle tasaväkisessä ottelussa. Selän kääntäminen vastustajaan tahtoo myös haitata hänen työskentelyänsä. Nyt hän tyrmäsi IFK:n hyväruumiisen Pohjosen 1 erässä.

Välisarjassa "Urkki" Leskinen kokeili kuntoansa Albergin tyrmäyksen jälkeen, ja pakotti IFK:n Lindrothin luovuttamaan 1. erässä.

Keskisarjassa Ahlberg käsitteli aluksi viipurilaista Vänskää maltillisesti, mutta muutamat V:n sisäänosuneet suorat saivat tahdin tihentymään. T. kn. 1 erässä. Orden samassa sarjassa joutunee Ahlbergin kanssa lujille. Nyt hän sai vastaansa Vilkmanin, jota ei pystynyt mitenkään ylivoimaisesti käsittelemään. Ennakkomainta Ordenistakin lupasi liikaa. Hän on voimakaslihaksinen, mutta iskut lähtevät pingottuneesti. Suhonen ja Hakkarainen voittivat yhtä puhtaasti saman vastustajan mikä heillä nyt oli. Jos Vilkman olisi uskonut suoriinsa enemmän, olisi ottelu ollut alusta lähtien tasainen. Nyt voitti Orden kaikilla tuomariäänillä.

Edesmennyt "suuruus". Ehkäpä silti on oikeassa vireessä kun mestaruus ratkaistaan.

Raskaan sarjan ottelu Gourevitsch—Laxström oli illan pääotteluna. Laxströmillä ei ollut edellytystä tasaväkiseen kamppailuun. Alku oli tasaista tunnustelua, ja sitten pamahti Gourevitschin oikea suora L:n kasvoihin. Laxström kuunteli lattiassa lukua 8:aan asti, mutta pää ei ehtinyt täysin selvitä, G. piti kiirettä ja iski useita koukkuja vielä köysiin sortuneeseen vastustajaan. Seurauksena oli täydellinen tyrmäys 1. erässä.

Ottelut:

Kääpiösarja: Ellenberg—Väinö Huuskonen, pistevoitto 2—1.

Kääpiösarja: Hautanen—Lahtinen, luovutus 2. erässä.

Höyhensarja: Viikman—Toivola, pistevoitto 3—0. — Miettinen—Pohjonen, tyrmäys 1. erässä. — Laine—Hilden, t. kn. 3. erässä.

Kevytsarja: Johansson—Melton, kehätuomari kesk. 3. erässä.

Välisarja: Leskinen—Lindrooth, luovutus 1. erässä.

Keskisarja: Ahlberg, KIF—L. Vänskä VV, t kn. 1. erässä. — Orden —Vilkman, pistevoitto 3—0.

Raskas sarja: Gourevitsch—Laxström, tyrmäys 1. erässä.

Viren—Sperling 2.02 eilen illalla.

Kärpässarjan ainoassa ottelussa oli Jope Ryhäsellä helppo leikki. Höyhensarjassa lisäsivät voittajaehdokkaat kilvalla miinuspisteitään. Pihlajamäki ja Koskela joutunevat ensi sijasta kiistelemään. Koskela selvisi kestämättömässä kunnossa olevasta Pappisesta kovaa tahtia pitäen. Jo 4 min. mentyä P. antautui selälleen. Pihlajamäen oli oudosti käydä Pütseppin kanssa painiessaan. Pütsepp syöksi päällään jollakin tavalla Kustaan knock-downiksi pystypainissa. Pienen keskeytyksen jälkeen pystyi Pihlajamäki lopettamaan ottelun työvoitokseen. Pütsepp sai häärätä täyden ajan myöskin Räsäsen kanssa, selviytyen voittajana.

Kevyessä sarjassa Viren—Sperling ottelu loppui odotettua lyhemmin meikäläisen maaottelumiehen voittoon. Miehet ovat vartaloltaan samantyyppisiä, mutta ottelutavoiltaan erilaisia. Sperling niskaheittoa vaaniessaan etukumarassa valmis kääntämään kaikki vastustajan alotteet edukseen. Niinpä käsivetoja yrittävä Viren pari kertaa jäi hyökkäyksen uhriksi maton reunalla. Mutta otehapuilujen jälkeen livahti äkkiä onnistunut suomalaisheitto, käsiveto, josta Sperlingin hartiat kastuivat äkkiä rullaten. Aikaa meni vain 2 min. 2 sek. — Samassa sarjassa Sironen ja Krooks esittivät vilkkaan ottelun, joka sai katsomon puolelleen. S. seljätti Krooksin.

Ruotsin maaottelusedustaja Glans välisarjassa sai tähänastisen tiukimman vastuksensa Lindqvististä, Suomen B-joukkueen miehestä. Oteköyhän painin tuomio oli niukasti ruotsalaisen. — Ahlfors sortui Mäen kanssa painiessaan omasta heitostaan harteilleen. Ottelu Glans—Mäki on mielenkiintoinen tänään.

Keskisarjassa Eetu Westerlund jallitti Luukosta työvoiton kaikilla tuomariäänillä, Helin Veckstenistä makutuomion 2—1.

Sihvola käväisi A. Nyströmin kanssa matolla, aika 24 sek. — Tänään vasta painitaan raskaan sarjan ottelut.

Ottelut:

Kärpässarja: J. Ryhänen—Helen, aika 1,10.

Höyhensarja: Vickström—Parkkonen, aika 1,27. — K. Pihlajamäki—O. Lahtinen, aika 9 sek. — Koskela—Pappinen, aika 4 min. — Pütsepp —Räsänen, työv. 2—1. — Lehtinen—Vickström, aika 3,30.

Kevyt sarja: Viren—Sperling, aika 2,02. — Sironen—Krooks, aika 4,25. — Juhola—Mäkinen, työv. 3—0.

Välisarja: Glans—Lindkvist, työv. 2—1. — Mäki—Ahlfors, aika 9,25. — Nieminen—Björck, aika 2,50.

Keskisarja: Edward Westerlunt —K. Luukko, työv. 3—0. — Helin—Vecksten, työv. 2—1.

Raskas keskisarja: Sihvola —Nyström, aika 24 sek.

Sillisalaattia voimailupäiviltä.

Kyllä se näyttää niin olevan, että liika on aina liikaa, vaikka olisi kuinka hyvää. Sen tunteen näki piilevän useimman katsojan silmänurkassa lauantaiitana Hippodromissa. Mutta eihän sitä koskaan ennen tiedä, ennenkuin koettaa. Suurin syy siihen, että nämä suurkilpailut eivät saaneet yleisön puolelta sitä mielenkiintoa, jota olisi hyvällä syyllä voinut odottaa, lienee siinä, että työnjako kilpailuja seuraavan yleisön keskuudessa rakkaassa Helsingissämme on mennyt jo niin pitkälle, etteivät nyrkkeilyn harrastajat juuri paljonkaan välitä painikilpailuista ja painin ihailijat taas antavat palttua nyrkkeilykilpailuille. Poikkeuksen muodostavat tietysti ne suururheiluhullut, jotka käyvät järjestään kaikissa kilpailuissa. Toisekseen oli kumpaankin kilpailulajiin karttunut osanottajia niin paljon, että jo siltäkin kannalta olisi kummallekin ollut eduksi järjestää ne aivan erillisinä kilpailuina. Nyrkkeilijöitä oli esittelyssä 33 miestä ja painijoita yli 50. Eniten oli miehiä kasaantunut kansainvälisiin sarjoihin, joita olivat 72 kg — Glans, 66 kg — Sperling ja 61 kg — Püttsepp, ja kaikki niin valiomiehiä, että hyviä ovat ulkolaiset, jos aikovat voittajina sarjoissaan selvitä. H.A.K:n painisakki oli kovasti vahvistunut sitten viime näkemän, ja oli tämä vahvistus näköjään eniten rasittanut HKV:n uljasta painikaartia. Mutta ainahan sitä näin vuoden vaihteessa tapahtuu muutoksia, ja lienee kai viisainta kun ei nytkään rupea näiden siirtojen syitä sen syvemmin penkomaan.

*

Suurimpia yleisön suosikkeja olivat luonnollisesti ulkomaalaiset kilpailijat ja maaottelumiehistämme ennen muita Koskela, Pihlajamäki ja tavallinen Mäki. Koskela ei kylläkään tällä kertaa näyttänyt olleen yhtä tuliteräkunnossa, kuin karsinnoissa Riihimäellä.

*

Oulun Krekula olisi luultavasti ollut kanssa sarjassaan huomioonotettava mies, ellei olisi katkaissut kylkiluutaan Piittseppin kanssa painiessaan ja joutunut siten pelistä pois.

*

Ulkolaisille Glansille ja Sperlingille oli arpa hyvin suosiollinen. Saivat alkupareikseen vain toisarvoisia vastustajia. Sensijaan, että omat parhaamme näissä kummassakin sarjassa joutuivat heti vastakkain toisilleen miinuksia tekemään. Sperling ei muuten ainakaan

Miksi vaivautua
sata kertaa vuodessa,
kun voitte päästä
kerrallakin?

Kiri
Kirii
Kotiinne

säännöllisesti, kun lähetätte meille allaolevan kaavakkeen asianmukaisesti täytettynä.

Allekirjoittanut tilaa täten Kirin koko / puoleksi / vuodeksi / neljännes

Nimi: .....

Osoite: .....

.....

Tilausmaksu Smk 65:— / 35:— / 20:— seuraa mukana / saadaan periä postitoimipaikalla

Hennum Lindellin ahdistajana.

Molemmat rikkoivat 19 min. 10,000 m:llä.

Päiviset huono onnisia kotikaupungissaan.

Viipurin luistelutulokset.

	500 m	1,500 m	5,000 m	10,000 m	Pist.
1) L. Lindell, TP	49,0 (2)	2.34,8 (2)	9.36,8 (1)	18.54,8 (1)	215,02
2) G. Hennum, HL	50,3	2.37,0	9.38,2 (2)	18.55,4 (2)	217,223
3) K. Skutnabb, HLK .	50,0	2.33,8 (1)	9.43,5 (3)	19.35,2	218,377
4) J. Sundén, HL	49,1	2.35,9	9.47,2	19.34,2	218,497
H. Vauhkonen, TP ..	48,9 (1)	2.37,0	9.54,0	19.53,5	220,308
U. Pitkäsilta, LL ..	49,8	2.35,0 (3)	10.00,0	20.11,8	222,117
Å. Bergholm, HLK ..	49,2	2.39,0	10.03,6	20.23,4	223,073
M. Rosenberg, VLS .	51,6	2.47,0	10.14,1	20.24,2	229,887
E. Ronkanen, HL ..	49,0 (2)	2.41,2	10.18,7	—	—
E. Päivinen, VLS	55,0	—	9.46,6	—	—
Y. Päivinen, VLS ...	49,5	—	—	—	—
L. Lundqvist, LL. ..	49,0 (2)	—	10.27,0	—	—
G. Toivonen, VLS ..	50,9	—	10.32,0	—	—

Viipurin luisteluja haittasi lauantaina tuuli ja lumipyry, jälkimmäinen varsinkin 5,000 metrin loppuparien luistelua. 500 m muodostui äärettömän tasaväkiseksi. Vauhkonen hakkasi parinsa Sundqvistin sekunnin kymmenekselläkä hävittyään käänteissä, mutta otettuaan suorilla takaisin. Loppusuora ratkaisi. V:n aika jäi parhaaksi, mutta Eemeli Päivinen olisi sen todennäköisesti alittanut ellei olisi kaatunut. Kurt Skutnabb oli vahingon sattuessa jo paljon jälessä. Ronkanen ja Lindell pääsivät Vauhkosen aikaan, Sunden jäi siitä taas sekunninkymmeneksen ja Åke Bergholm saman hitusen Sundenista. 6 miestä siis 0,3 sekunnin ulottuvilla.

5,000 m luistelivat Lindell ja E. Päivinen parina. Y. Päivinen oli sairas ja jäi pois.

Sunnuntaina sää parani, samaten jää. Kurre Skutnabb näytti kykynsä 1,500 m:llä ja Hennum ahdisti nyt 10,000 m:llä parina Lindelliä vielä lujemmin kuin paritta lauantaina 5,000 m:llä. Molemmat pääsivät alle 19. Sunden yllätti pisimmällä matkalla kiiveten palkintomieheksi sillä sekä pisteissä. Hyvä teko sprintterimieheltä.

Hennumin kunto on hyvässä nousussa. Vahinko vain, ettei poika norjalaisena saa ottaa osaa Suomen mestaruuskisoihin.

—*—

Thunbergin tuloksia

500 m. 45,4 vesisateessa

Clasu voitti kaikki matkat Engelbergissä.

Engelbergin luistinkilpailuissa satoi lauantaina vettä, eilen märkää lunta. Rata huono, mutta Thunberg hyvä, sillä 500 m. meni kaikesta huolimatta 45,4 sekunnissa. Muut matkat Clasu myös voitti luistellen 1000 m 1.38,2, 1500 m 2.31,4 ja 5000 m 9.27,6. Blomqvist toinen 1000 ja 1500:llä, ajat 1.42 ja 2.33,4. Neljäs 500 m:llä, aika 50. Välissä hollantilaiset Hooftman ja Kuthman, 48,4 ja 49,4. 5000 metrille ei Ossi lähtenyt lainkaan.

Wienin kilpailut ovat ensi pyhänä.

Tampereen pojat tehneet tuloksia.

Paananen rynnistää pinnalle: 1500 m. 2.29,5.

Savia 500 m. 45,8.

Pyrinnön pojat luistelivat eilen jälleen jäsentenkeskisissään. Mainiolla jäällä tuli mainioita tuloksia. Pekka Savia voitti 500 m. ajalla 45,8. K. Paananen toinen 46,1 ja Uuno Pietilä kolmas 47,9. 1500 m. voitti Paananen 2.29,5, Savia 2.29,8 ja Jorma Ruissalo 2.30,7.

Tampereella tuntuu sakki olevan koko tasaväkistä. Joka pyhänä kunnostautuu eri mies. Puolen tusinaa tamperelaista nähdään Suomen pikaluistelumestaruuskilpailuissa Helsingissä viikon päästä mestaruutta tavoittelemassa. Tampereelle mitali meneekin jotakuinkin varmasti sellaisen joukon rynnistäessä ja parin Thunberg—Blomqvist poissaollessa.

Paananen näyttää tänä talvena päässeen pinnalle. Poika on savonlinnalaisena jo aikaisemminkin juniorikilpailuissa tehnyt jälkeä, mutta langan päästä hän on saanut kiinni vasta jouduttuaan Tampereen teknilliseen opistoon päätään vaivaamaan ja sen ohella Pyynikin jäälle koipiaan oikoilemaan. Tampereen teknillinen opisto taitaakin muuten olla oikea urheiluopisto. Jaakko Mikkolasta se teki suurvalmentajan, Vähätuvasta puolimailerin ja nyt se taitaa tehdä Paanasen Kallesta kansainvälisen luistelijan.

Urheiluliike
HANNES KOLEHMAINEN
Kaisaniemenk. 4. — Puhelin 36 014.

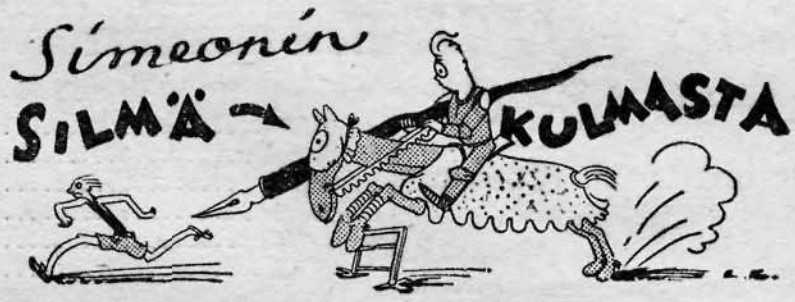

Eilen taisi Helsinkikin hiihtää. Niin väitetään. Alppilassa ainakin avattiin mäkisesonki pyryssä ja pakkasessa. Neljä uljasta lippua liehui vaatimattoman vauhtimäen harjalla. Kaksi oli selvää Suomen "lakua", ne toiset kaksi sinistä ja valkoista sisältävinä, mutta "nousevan auringon" lipulle läheistä sukua olevina ilmoittivat, että Helsingin Hiihtäjät isännöi. Korkein kilpailijan numero oli 39. Laskijoita ei ollut juuri yhtä paljon, mutta sitä monipuolisempaa oli hyppyristä pomppiva joukko. Kristillinen Kasurinen aloitti leikin putoamalla ensimmäisenä pakanalliseen pehmeään lumeen 15 metrin päässä hyppyristä. Jo seuraava mies ylitti Kasurisen hypyn kahdella metrillä kolmosen päästessä sitten yli 20. Alppilan hypyt eivät numeroina näytä komioilta, mutta niitä onkin verrattava esim. Lahden, Puijon ja Ounasvaaran hyppyihin niinkuin vauhdittomia vauhdillisiin yleisurheilijain parissa.

Niin, se seurueen monipuolisuus. N:o 8 leijaili ilmassa niin kauan, että siitä tuli valokuva Kiriin. Alhaalla maan päällä numero havaittiin selkäuimarimestari Unto Paloseksi, jolta selällään olotila oli eilisessä hommassa tyystin unohtunut. Pian pyristeli vielä kuulumpi uimari ilmassa: Topi Reingoldt, tekipä vielä kunnioitettavan pitkän 22 metrin leiskauksen. Ei liioin harrastanut rintauintia lumessa, vaan seisoi suolapatsaana valkoisessa villapaidassaan. Nyrkkeilijä Moll mollasi myös taiteen sääntöjen mukaan kaksikymmenmetrisensä kahteen kertaan verrytellen kai illan knockauksiin. Hauska oli nähdä, että hiihtojaoston puheenjohtajakin oli hyppäämässä hyvällä menestyksellä. Kun isot ovat edellä, niin pienet tulevat perässä. Palmroosin mukanaolo hyppyrissä on sitä kunnioitettavampaa kun tiedetään, että hänen vuosia sitten loukkautunut kantapäänsä tuskin sietää sitä täräystä, minkä hänenkin painoisensa mies aiheuttaa maahantulossa.

*

Viisaammat miehet arvostelivat hyppäjät palkinnoille. Maallikonkin maku pani kuitenkin Kivivirran ehdottomaksi ykköseksi. Mies teki pisimmän hypyn ja oli sitäpaitsi notkea ja varma sekä ryhdikäs ilmassa. Pappa Pällin poika pisti myös silmään vauhdikkuudellaan. Kummastakin näki heti, että ovat isomman mäen miehiä. Pienen pieni Kassinen herätti melkoista huomiota ryhdillään ja kauniilla alastulollaan. Lieneekö poika 13 vuotta pitemmällä maailmanvaelluksessa? 18 metriä pidemmälle ei näin pienellä moottorilla päästy, mutta riitti sekin. Hyvä tulee.

*

Helsinki kaipaa nyt kovasti hiihtomäkeään. Alppila on jo aikansa elänyt. Sitäpaitsi ei Alppilassa kannata kilpailua järjestää, sillä mäen alapuolella kulkee tie, jota kaupunki ei anna kilpailujen ajaksi sulkea ja jolta kansa näkee pommilla. Vain armeliaimmat viitsivät maksaa.

*

Viikon päästä ratkeaa Suomen luistelumestaruus Helsingissä. Tampere tulee valloitukselle. Kysymysmerkiksi vain jää kenestä Pyrinnön pojasta triumfiraattori. Lindell ei erikoisemmin kunnostautunut Viipurissa, mutta Savia ja Paananen tekivät aikoja kotonaan. Ruissalo ei loistanut niinkuin loppiaisena. Tulisikohan Eerolan tai Backmanin vuoro ensi pyhänä. Eerolaa ennustan mestariksi. Ekman on tällä hetkellä ainoa Helsingin toivo, mutta häntä kutsuu kai junioritiitteli Kuopioon.

*

Norjassa on kilpailtu aika ahkerasti. Loistotuloksia on myös saavutettu, mutta sittenkään ei maaottelu näytä niin synkältä kuin esim. joulun aikaan talvea odoteltaessa. Staksrudin yhä toipuillessa sairaudestaan on Ballangrud tällä hetkellä ainoa suurtähti kaikille matkoille ja tuskin vain Thunbergia parempi pistemies. Stenbek voi olla hirmu pitkillä, Pedersen ja Hugo Nygren lyhyillä, mutta joka matkan miehistä ovat vain Christensen ja Kolbjörn Andersen tällä haavaa luotettavia. Jokamatkan miehet ovat maaottelussa tärkeimmät silloin kun joukkueiden miesten on luisteltava kaikki matkat.

*

Thunberg ja Blomqvist valittavat Engelbergin vesisadetta. Täällä on talvi. Tulkaa kotiin pojat!

Simeoni.

alkuerien perusteella näyttänyt miltään hirmutekijältä, ja sai Riihimäen Väisäsestäkin tyytyä vain työvoittoon.

*

»Kai sinä, Aapeli, annat vähän maksuaikaa?» kysyi rovasti Räsäseltä ottelun päätyttyä,

»Joo, pane tilille vaan. Hyvähän se on, kun edes pääsee vähän velkojaan lyhentelemään silloin tällöin», tuumi Aapeli vastaan.

*

Ryhäsen Jope oli kovin kiukkuisella päällä lauantai-iltana, eivät meinanneet ovimiehet häntä sisään päästää. »S:nan simput, kun ei enää oman seuran kilpailuissakaan miestä tunneta. Vai liekö niille käynyt kateeksi, jos edes yhtä palkintoa kotiin koettaisi hankkia», hihkui Jope.

*

Jukolan Pojilla olikin kovin huono tuuri kilpailuissa. Kun Püttseppkin, joka myös esiintyi Jukolan Poikien vihreässä, vielä sunnuntaina hävisi Lehtiselle, niin huomautti jo joku koiranleuka: »Olisihan noita järjestysmiehiä jo tullut tarpeeksi noista toisistakin teidän pojista, että olisit huoleti joutunut painimaankin vielä.»

Kaikessa hiljaisuudessa.

Maaottelujen karsinnat muodostavat oman ryhmänsä vastenmielisiä välttämättömyyksiä. Viime painimaaottelu synnytti hiljaista nurisemista. Nyt ovat käsillä miesten puntaroimiset nyrkkeilymaaottelua varten, ja hankauksia on vaikea välttää. Liitto määräsi ensin yhden karsintaottelun sinne, toisen tänne, eivätkä siinä suinkaan yksityiset kilpailijat saisi ääntänsä kuulumaan. Mutta seuraedut saavat aikaan jarrutusta. Toisaalta tuntuikin, kuin jotkut karsintaottelut järjestääkseen saaneet seurat olisivat päässeet paremmalle puolelle. Määrättyjen nyrkkeilijäin oli tultava antamaan leimaa määrätyille kilpailuille, koska liitto oli antanut ultimaatumin, ja se on vastoin seurojen klikki-työtapaa, vastavuoroisuusperiaatetta.

*

Muutamat ottelut tuntuivat pelkältä reklaaminlyömiseltä. Mitä hyödytti ajatella esim. Gourevitsch—Laxström ottelua karsinnaksi Bärlundia vastaan? Geebee ja Gourevitsch ovat otelleet kolme kertaa samalla tuloksella. Vähänkin johdonmukaisesti suunnitellen oli jälellä ratkaisu Bärlund—Laxström, tai jos Geebee, kuten vakuutetaan, pääsee painossaan sarjaa alemmas, jäävät raskaassa tavottelemaan edustajapaikkaa Gourevitsch ja Laxström. Ei liene niin ollen syytä unohtaa ilman muuta myöskään Zidbäckiä.

*

Ahlbergin otteluille väli- sekä keskisarjassa tahdotaan kaikin mokomin antaa karsintaluonne. Häneen kyllä voikin luottaa kummassa tahansa näistä viereissarjoista, vaikka paino kuuluu olevan reilusti alle välisarjankin. Mutta Vilenius sotki saamattomalla ensiesiintymisellään hiljaiset suunnitelmat. Ellei nyt sitten Saari jokseenkin yksipuolisesti otellenkin Vileniuksen voittaneena saa edustajapaikkaa, on kai oikeus vedota Hakkaraiseen. Jos »Hane» poika ehtisi kuntoutua, olisi se sarja ratkaistu.

*

Nyrkkeilyliiton kaksi päivää myöhäisemmän kokouksen taas ilmoitetaan tehneen ripeitä karsintaperuutuksia. Vieläpä edellämainittujen karsintojen sivussa peruutettiin kääpiösarjan ottelu Veikko Huuskonen—Åke Karlsson, josta peruutuksesta turkulaiset varmaankaan eivät ole hyvillään. Huuskosen edustussija ei liene kuitenkaan riidanalainen voiton jälkeen — vaikkakin niukan — Karlssonista KIF:n kilpailuissa.

*

Neekerinyrkkeilijää ei näkynyt edes katsomassa IFK:n kilpailuja. Lauantaina menin kaikessa hiljaisuudessa mr Sorvon managerimainostusten kiihoittamana IFK:n harjoitushuoneelle ja otin kolmen erän harjoitusottelun Beasleynkanssa. En voi varmuudella sanoa, missä määrin neekeri yritti parastaan. Mr Sorvon vakuutus päivällä kuului: hänen holhottinsa kaikki vastustajat otteluissa ovat ainakin käväisseet lattiassa! Minulla on otsaa väittää, että Suomessa olisi moni poika tosiottelussakin tarjonnut tiukan vastuksen. Toinen asia on, miten ankarasti mustan nyrkkeilijän ottelutapaa olisi tuomarien taholta vaikeutettu. Pitää kiinni ja iskeä oli neekeristä nähtävästi sallittu tottumus. Edestakaisin ja avokäsinein huitaisemiset oletin puhutuiksi neliöjuoniksi, todellisten iskujen valmisteluiksi. Hänen alaraajoihin nähden vahvasta yläruumiistaan kyllä lähti hurjia iskuja, mutta kovin nopea hän ei ollut. Hänen ottelutapansa oli vain kokonaan toinen kuin se kaavamaisuus, mihin meillä pyritään. Ehkä hänessä olisi ollut yhtä ja toista näkemistä ja oppimista, jos kaikki olisi kaksinkertaisin jos-ehdoin ollut kunnossa amatöörinä esiintymistä varten.

H. M.

—*—

— **JKT:n paineista** kuunvaihteessa lupaa tulla muhkeat ja nimistä rikkaat. Nyt jo ovat Pellinen, Luukko ja Koskela lupautuneet osanottajiksi.

— **Lahden Hiihtoseura** on saanut 25 pros. alennuksen valtionrautateillä lippujen hinnoista järjestämiinsä Salpausselän hiihtoihin osallistuvien kilpailijain matkoja varten.

Sudet—HIFK 3—0 (2—0)

Helsinkiläiset rapakunnossa.

Sunnuntaina.

Susille oli käynyt kutsu saapua sarjakoetukselle pääkaupunkiin, jossa vastustajaksi tarjoutui ja hyväksyttiin kiitollisuudella heikkokuntoinen HIFK. Sudet tulivat, voittivat 3—0 ja tätä lukiessa ovat jo arkisissa askareissaan kotikaupungissaan.

Kyllä nyt on ihme, ettei Ukon naama hetkeksikään luovu pahantuulisista rypyistään, että edes kerran saisi jääpalloväki pelata siedettävissä olosuhteissa. Tänäänkin tuuli ja pyrytti niin, että valoisinkin mieli mustui. Ymmärtääpi toki tyhmäkin, ettei tänäänkään saatu nähdä hyvästä jääpalloilusta edes rippeitä. Jos tätä menoa vielä jatkuu, ei kukaan suoraan sanoen viitsi vaivautua Pallokentälle. Kun kaiken kukkuraksi HIFK pelasi siivottoman huonosti, täytyy antaa reilu kädenlyönti niille puolelletuhannelle sielulle, jotka jaksoivat seurata kurjuutta kokonaista puolitoista tuntia.

On varmasti kulunut kymmenkaupalla vuosia siitä, kun kaksi näinkin nimikelpoista seuraa on tarjonnut nautittavaksi eilisen tapaista sotkua. Aluksi luisteltiin kuin viimeistä päivää, kun väsyttiin, alkoi armoton keppisota ja järjellistä temppua ei nähnyt. Että Sudetkin antoivat narrata itseään mokomaan.

Tosinhan Jantunen—Siren—Sorvali yrittivät parhaansa jotakin aikaansaadakseen, mutta HIFK:n onneton huitominen rikkoi parhaatkin aivoitukset.

Susilla on vielä pitkä matka esim. viimevuotiseen kuntoonsa. Vaikkakin HIFK pelasi epärehellisesti, olisi Susien kultivoidumman pelitavan pitänyt päästä oikeuksiinsa. Olletikkin kun eturivin mies oli paljon nopeampi luistimillaan ja näppärämpi mailankäytössään kuin yksikään punapaita Rasmussenia lukuunottamatta. Vaikka kuinka ottaisi huomioon vallinneen sään, ei siitenkään pääse siitä mielikuvasta, että Susilauma on vasta matkalla, mutta hyvällä sellaisella, lopulliseen kuntoon. — Puolustusmiehistö — tukimiehet ja puolustajat — pääsi helpolla. Senkun luisteli yksinkertaisesti vaivaisen punahyökkääjistön rajalle ja selvä tuli. Närvänen heilui hyvänä ykkösenä, Pellin Jussi hyvänä apuna. Heikki Lund ja Pelli ovat kovasti kangistuneet. Eilen heidän pelinsä oli tyydyttävää, mutta sittenpähän nähdään, kun vastaan tulee vikkelämpi ja taitavampi eturivi.

HIFK kehittyy alaspäin kuin aasinhäntä. *Miten ihmeessä on selitettävä,* että viimevuotinen aina vaarallinen HIFK tänä vuonna on menettänyt kokonaan terävyytensä. Joukkueban on miltei sama, jopa saanut oivan pojan oikealle laidallekin. HIFK oli niin alaarvoinen eilen, että se olisi saanut hävitä kaksinumeroisella maaliluvulla rangaistukseksi itselleen ja varoitukseksi muille. Jollei Svanström olisi kiukuissaan häärännyt melkoisella menestyksellä ja jollei Rasmussen olisi saanut eturivissä vähäsen aikaan, olisi HIFK ollut tuhlaajapoika, jonka unohtaminen olisi ollut paras asia maailmassa. Hyökkääjistö kehno, Abbe Lönnberg saamaton. Emme voi ymmärtää, mikä ihme HIFK:n johtoa pakottaa pitämään Lönnbergiä keskusmiehenä. Välihyökkääjät, aikaisemmin niin lupaavat Ståhlström ja Forstedt pikkunäpertelijöitä, joiden peli ainakin eilen oli alle arvostelun ja Hara Lundqvististä ei puhuta mitään. — Rasmussen viisikon ehdottomasti paras, mutta vähimmin käytetty. Niinpä, eilinen HIFK oli todellinen surullisen haahmon ritari täydessä loistossaan. Uskaltaako toivoakaan parempaa.

Erotuomari toimi R. Wickström.

Sudet tyytyivät ensi puoliajalla kahteen ja toisella puoliajalla yhteen maaliin, eikä HIFK:lla ollut pienintäkään mahdollisuutta kuittauksiin.

Ensinmäinen sarja Sunnuntai.

	pist.	voitt.	tapp.	tasap.	maalilukn
KIF	2	1	—	0	6—2
Sudet	2	1	—	0	3—0
ViPS	2	1	—	0	6—4
HJK	0	—	—	1	1—6
HIFK	0	—	—	1	0—3
HPS	0	—	—	1	2—6

Jääpalloilumme ensimmäinen sarjasunnuntai oli tuloksiltaan täysin normaali. Ehkä HJK:n tappio varamiehistä ViPS:iä vastaan voidaan lukea yllätyksiin, mutta toiselta kulmalta katsoen on ViPS kaksin varamiehinkin HJK:ta hieman voimakkaampi.

Kunnollisesta pelistä ei ollut puhetta. Sääsuhteet onnettomat ja muutenkin pelaajain kunto suurin piirtein keskiasteella.

Nyt, kun liitto-otteluun on enää kolmisen viikkoa aikaa, täytynee vähin erin silmäillä eri pelaajia ja heidän ansioitaan. Tällä haavaa näyttää siltä kuin vain aniharva olisi luotettavassa vireessä. Puolutus on kokolailla selvä, mutta sitten ylöspäin — vaikea valinta toistaiseksi. On muuten ihmeellistä, että vaikka meillä on joulusta lähtien ollut mahdollisuus jääpalloiluun, ovat pelaajat odottamattoman haparoivia.

Ei auta muu kuin toivoa, että viikon kuluttua saamme todellisen pelilmon, jolloin palloilijoilla itsellään on ilo esittää parhaansa.

—*—

Kolmas kerta:

ViPS voitti HJK:n 6—4.

Toistatuhatta todistajaa oli tullut seuraamaan HJK:n ja ViPS:n kolmatta tämäntalvista yhteenottoa eilen Karjalan pääkaupungissa. Sää oli suotuisa.

Peli oli mitä jännittävintä katseltavaa. Johto vaihteli nopeasti. ViPS oli alusta pitäen isäntänä huolimatta siitä, että silkä puuttui hyökkääjistössä "vaarallinen mies" Wahl ja maalissa oli varamies. Hyökkääjistön aukon täytti hyvin Kirsi. HJK oli ehjä. — 5 min. oli kulunut, kun Kariluoma maalasi vasemmalta tulleesta syötöstä. ViPS hyökkäili taajaan ja vaarallisesti, mutta ei saanut maaleja. Carlström oli loistovireessä. Pekonen, jonka laita oli samoin, ahdisti kaukolaukaisuin kokematonta maalinvartijaa ja onnistuikin. 20 min. kohdalla teki hän yhden maalin ja minuutin kuluttua puolikentästä toisen (2—1). Puolituntinen oli kulunut, kun Kirsi tasoitti (2—2). Heti seuraavalla minuutilla HJK otti kuitenkin taas johdon rykelmästä tehdyllä maalilla. Kariluoma tasoitti hetimiten puoliaikatuloksen 3—3:ksi. — Toisella pelipuoliskolla viipurilaiset yhä painostivat. HJK pääsi käymään vihollisen kenttäpuoliskolla vasta 10 min. kuluttua. Neljännestunnin ViPS jaksoi hääriä yksin, sitten tasaantui peli. 21 min. Kariluoman kaukolaukaus oli mennä harhaan, mutta o. uh. Peltonen ehti sohaisemaan sen maaliksi. 22½ min. HJK:lla kulmuri, kansankokous, josta Ahlgren tasoitti pelin. ViPS:llä oli 28 m. kulmuri myös ja Kariluoma teki riitamaalin. 5 min. myöhemmin Kirsi kuletti kaukaa yksin huiputtaen monta miestä ja vei työnsä loistavaan pistokseen. Laukaisi työnsä loistavaan päätökseen. Laukaisi ulottumattomiin. 6—4. — Lassi Mäkinen erotuomarina moitteeton.

Urheilukauppias Kaivolan lahjoittamilla palkinnoilla oli monta tavoittelijaa. Vähältä piti, etteivät niitä saaneet samat-strömit kuin H:gissäkin. Nyt ne menivät Präktigille ja varsinkin ensi puoliajalla kunnostautuneelle puolustaja Kanervalle.

—*—

VPS ja VIFK

ottelivat eilen B-sarjan jääpallo-ottelun Vaasassa. VPS voitti, mutta yllättävän niukosti. Numerot 4—3 (0—1).

—*—

Kymenlaakson sarjaa jatkettaessa eilen oli maaleissa kolinaa. Kouvolassa pelasivat Kouvolan Urheilijain Palloilijat ja Karhulan Katajaiset 12—0. Kymintehtaan Urheiluseura oli kohtelias vierailevalle Kotkan Palloseuralle, hävisi 13—1.

Tasaottelu Turussa.

JP— TPS 3—3.

Jukolan Pojat lähtivät Turkuun voittamaan ja turkulaiset ottivat heidät vastaan myös voitto mielessään. Tasapeli tuli.

Ulkonaiset olosuhteet eivät olleet kummemmat kuin muissakaan tämän talven otteluissa: lumituisku. Katsojia 200—300. Peli oli parasta Turussa koskaan nähtyä. JP esitti sujuvaa yhteispeliä, mutta ehkä liiaksi poikkisuuntaan. Maalivahtiaan, nyrkkeilijä-palloilija Risto Rinnettä saavat he paljon kiittää. Hänestä tuli yleisön suosikki. Keskustukimies ja hyökkääjistön oikea siipi olivat myös ensiluokkaiset. TPS:ssa kunnostautui koko puolustus. Vasen sisähyökkääjä oli vaarallinen mies. Erotuomari A. Karlsson (ÄIFK) mukiinmenevä.

Alkumaalin teki 7 min. kohdalla JP:n keskushyökkääjä vinolaukaisulla (1—0). Vasta 17 min. myöhemmin sai TPS tasoituksen oikean laitamiehen ansiosta, joka aivan maalirajalla sai kiinni pallon ja ampui tolpasta sisään (1—1). JP:n o. sh. muutti numeroita (2—1). Turkulaisilla oli lopulla yliote, joka jatkui toisellakin puoliajalla. He saivat kulmureita tuon tuostakin, laukauksia sateli, mutta JP:n maali kesti loistavasti. Vasta 20 min. pelattua tuli kulmurista tulos (2—2). 28 minuutilla antoi Lehtinen loistonähtävää. Hän sai syötön jäätä pitkin, nosti pallon ilmaan ja maaliin päin kääntyen sivalsi täysosuman (2—3). 5 min. ennen loppua tasoitti JP:n o. uh. pelin (3—3). JP sai vielä yhden maalin kaukolaukaisulla, pallon ponnahdettua puolustajasta maalivahdin pettäen sisään. Tilanne oli kuitenkin off-side.

Kiffen pelasi 20 min. ja voitti 6—2

Lumituisku pilasi ottelun

Lauantaina Pallokentällä.

Tänään pelattiin sarjamme ensimmäinen jääpallo-ottelu. Kiffen ja HPS saivat kunnian aloittaa, joskaan ei edes siedettävissä olosuhteissa. Kiffen teki sarjan ensimmäiset maalit ja anasti ensimmäiset pisteet tuloksen ollessa 6—2 mustapaitaisten hyväksi.

Niin, sääsuhteet! Ne olivat mahdollisimman kurjat. Tosin alussa iloitsivat pelaajat karkeapintaisesta jäästä, mutta ajan kuluessa alkoi pyryttää, ensin vähän, sitten yhä sakeammin, joten ottelun loppupuolella oli se mies, joka jaksoi saada pallon liikkeelle. Pyry, lumi ja tuuli luonnollisesti teki hallaa, jopa niin paljon, ettei ottelua mielellään viitsinyt seurata.

Niin kauan kuin tämänpäiväistä peliä vielä uskalsi kutsua jääpalloiluksi, luisti se aika onnistuneesti Kiffenin puolelta, joka oli eturiviinsä tehnyt muutoksia. Siirtänyt konkari Westerlingin vasemmaksi laitamieheksi. Joskaan hän uudella paikallaankaan ei loistanut muita näkyvämmin, niin ei hän ollut tovereitaan huonompikaan. Entinen laitahyökkääjä Strömsten oli astunut askeleen keskemmälle. Siirto oli edullinen, sillä S. on tunnettu hyvin vaaralliseksi herraksi maalin edustalla.

Maki Wickström ei ollut hänkään hullumpi, muistui mieleen ihan W. nuoruudenpäivät.

Tukimiehistöllä oli suhteellisen helppo päivä, mutta Nordberg alkaa täyttää häneen asetettuja toiveita.

HPS ei näytä saavan järjestystä jääpalloiluunsa, missä sitten syy lieneekin. Nytkin se oli vahvistanut joukkuettaan kolmella uudella miehellä, joista kuitenkin maalivahti oli epäonnistunut. Malmström on pelannut ottelunsa ja hänellä oli tismalleen entiset virheensä, haluttomuus ja välinpitämättömyys, jotka erikseenkin saatikka siis yhdessä eivät koskaan tee kenestäkään kunnon maalinvartijaa. — HPS on jo kauan, syntymisestään saakka, ollut heikko jääpalloilussa, ja ihmettelemme vahvasti, ettei niinkin reipasotteinen yhdistys kuin HPS, ole vuosien varrella kyennyt kasvattamaan itselleen uutta miehistöä. Hyviä poikia on. Koponen taitaa aika paljon, on suurin työjuhta, mutta avun ja tuen puutteessa ei hänen työnsä kanna hedelmiä. Tukimiehistö on voimakasaineksista, Stenberg Koposen ohella joukkueen tuki ja turva ja kolmikosta pitäisi kasvaa käyttökelpoinen tukimiehistö. Nyt on HPS saanut uuden miehen entisestä kiffeläisestä Markelinista, eikä hän lainkaan ole hullumpi.

Erotuomarina toimi E. Lundström.

SONJA HENIE

norjalaisten epäjumala n:o 2. N:o 1 on mr. Otto von Porat.

YLLÄTYS-UUTUUKSIA | TALVISESONGIN AJAKSI

Lappalais-Veljesten hiihtokenkä
Vulkanoidut Stadion Bandypallot
Leveäkärkinen lapikas
Mäenlaskukengät
Luistin ja bandykengät
Siukolan suksisiteet
Ounasvaaran suksisiteet
Bergendahlin suksisiteet 3:lla nastalla.

OY. URHEILUTARPEITA | HELSINKI, Merimiehenkatu 38 40. P. sarja 20911.

Pikaluistelun kirjanoppineitten kesken näkyy käyvän väittely erikoistumisesta vai ei? heidän alallaan. Erikoistumisen puolustajat perustelevat kantaansa sillä, että juoksussakin päästään parhaisiin tuloksiin erikoistumalla eri matkoille.

Minun maallikkokäsitykseni on, että vertailu ei tässä kohti pidä paikkaansa. Juoksu ja luistelu kuuluvat oleellisesti eri luokkaan. Juoksussa tarvittavan tasapainon jokainen tulee oppineeksi suurimmalta osaltaan seistessään, kävellessään ja "muuten vain" juostessaan. Varsinainen juoksun harjoittelu on vain viimeistelyä niiden pohjalla.

Aivan toisin luistelun laita. Se ei ole sillä tavoin luonnollista kuin juoksu, tai olisiko ehkä oikeammin sanoa: siihen ei tulla saaneeksi luonnossa sellaista pohjaharjoitusta kuin juoksuun. Siinä vaadittavaa tasapainoa on harjoitettava erikoisesti ja vartavastisesti. Toisin sanoen on ainakin h a r j o i t e l t a v a pitkiä matkoja. Harjoitus ja kilpaileminen ovat tietysti eri asioita, ainakin teoriassa. Käytännössä kuitenkin on tavallista, että se, joka ei aio kilpailla pitemmällä matkalla, ei tahdo viitsiä harjoitellakaan pitkiä matkoja luistellen.

Parhaita todistuksia siitä, että luistelussa sekä pitkien että lyhyitten matkojen kunto kuuluvat läheisesti toisiinsa, ovat nyt nämä Thunbergin viimeiset tulokset St Moritzissa. Että hän ensimmäisenä päivänä luistelee omansa ja maailmanennätyksen 500 metrillä ja sitten vuorokautta myöhemmin luultavasti liikoja pinnistämättä parhaimpia aikojaan 10,000 metrillä!

Muuten ei juoksuvalmennuksessakaan erikoistuminen saisi olla, mitä harjoitusmatkoihin tulee, niin ahdasta kuin yleensä pidetään tapana. Tärkeissä kilpailuissa täytyy useimpien tyytyä yhteen tai pariin matkaan, mutta monellekin saattaa olla sekä ruumista vartuttavaa että hermoja virkistävää juosta kilpailuissakin outoja matkoja. Puhumattakaan nyt siitä, että kilpailukauden tai parinkin "vierailunäytäntö"

(Jatk. 6:lle siv.).

GLANS.
Voittamaton vielä. Saako Mäki tänään koston?

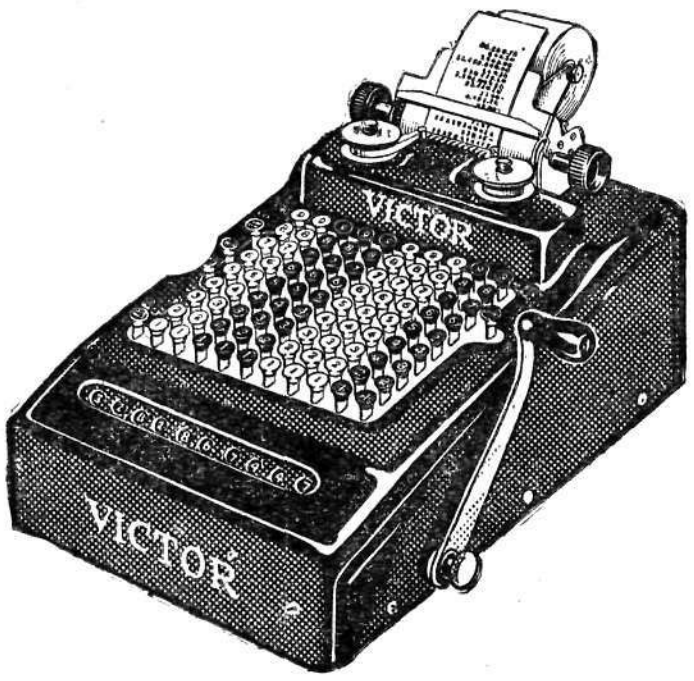

VICTOR

YHTEENLASKUKONE

8- ja 10-rivinen

KESTÄVÄ HALPA

Yksinmyyjä

Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta r.l.

Myymälä Helsingissä Kaisaniemenk. 6, puh. 20 241.

SITÄ JA TÄTÄ

ODE

Neekeriskandaali

"Toivokaamme, että mr. Sorvo ja mr. Beasley osoittautuvat selvän pelin mieheksi." Niin sanoi Kiri n:o 4 v. 1931. He osoittautuivat, todennäköisesti kuitenkin vain edellinen, kelju pelin pelaajiksi, suorastaan väärentäjiksi. Nyrkkeilyliiton kyselysähkösanomaan tuli vastaus torstaina ja siinä ilmoitettiin, että Sorvon täällä esittämässä Beasleyn lisenssissä oli sama rekisterinumero kuin Carl Serenius-nimiselle New Yorkissa aikanaan annetussa. Tutkittiin paperia ja todettiin sen teksti raaputtamalla muutetuksi. Serenius-nimen alku paistoi vielä alta. Likainen juttu on sitä myöten selvä. Sorvo oli pestannut Palmista eroon jouduttuaan neekeripojan ja hänet oli merkitty ammattilaisten rekisteriin. Ajat ovat kuitenkin huonot Amerikassa ja kun Suomessa kerrottiin olevan nyrkkeilyn nousukauden, niin järjesti Sorvo Beasleyn IFK:n vieraaksi ja satutti Suomen-matkansa samanaikaiseksi neekerin reisun kanssa. Koska kuitenkin täällä ansaitsevat vain amatöörit, niin "laitettiin paperit kuntoon" siinä uskossa, ettei täällä niitä turhia tutkita. Eikä olisi tutkittukaan ilman valppaan USA:n amatööriliiton varoitusta. Nyt on kelju pariskunta kiipelissä. Täkäläisissä tanssipaikoissa voisi ehkä näytöksiä järjestää, mutta vastustajista on puute. Sorvo kertoi itsensä käyneen sääliksi mustaa matkatoveriaan ja hän aikoo "uhrata lomansa" pojan hyväksi. Tukholmassa voisi tavata ammattiveljiä ja saada siellä ja muuallakin rahaotteluja aikaan. Maasta poistuminen olisi viisainta.

IFK:n kävi nolosti. Aivan omatta syyttään. Neekerin vuoksi jätettiin italialaiset kotiin. He olisivat tulleet suomalaisetta johtajatta. Släkten är värst, suku surkeinta!

*

Haisee

Eivät ole ajat niinkuin ennen. Kaikki muuttuu, urheilun henkikin. Ennen määräsivät urheilemisensa aktiivimiehet itse. He juoksivat tai painivat luonnon pakosta, liikunnan ja kunnostautumisen halusta. Elatuksen hankkiminen urheilulla ei silloisena idyllisen urheilun aikana juolahtanut nuorten miesten mieleenkään. He tekivät työnsä kukin kulmallaan ja ansaitsivat rehellisesti leipänsä. He kilpailivat myös rehdisti ja innokkaasti, vapaalla mielellä.

Miten toisin onkaan nyt! Idyllistä ihanneurheilua, vitivalkoista amatörismiä on tosin yhä olemassa. Sitä on suurin osa maamme kilpaurheilustakin. Mutta pinnalle on kertynyt vaahtia. Kansainvälisessä kilpaurheilussahan on amatörismi vain tyhjä sana. Tyhjä, mutta paljon pahaa aikaansaava. Epärehellisyys painostaa. Miten paljon keveämmäksi muodostuisikaan urheilustaan elävän amatöörin elämä ja ammatinharjoittaminen, jos vanhentuneet kahleet katkaistaisiin! Miksi eivät miehet sitten ryhdy julkiammattilaisiksi? Ensinnäkin he ovat jo tottuneet nykyiseen tilanteeseen, turtuneet. Toiseksi: ei kannata. Huvivero ammattilaisesiintymisistä on jo yksin estävä, 40 % pääsymaksutuloista. Sitäpaitsi tuntuu kuin yleisö jollain lailla nauttisi siitä, että se antaa näennäisesti vetää itseään nenästä. Se tietää, että rahan edestä nuo tuossa ravaavat tai tappelevat, huvittelee asiantuntevaisuudellaan amatöörikysymyksessä eikä suinkaan kadu lippuluukulla tekemiään kauppoja. Suomalainen ei taida luottaa julkiammattilaisiin. Luultavasti ei ammattilaisten parijuoksu amatöörikilpailutäytteineen vetäisi. Epäiltäisiin sopua ja jäätäisiin kotiin. Amatöörisääntöjen kuolleet muttei vielä kuopatut kirjaimet ovat sentään jossain merkityksessä elävät. Ne vaikuttavat tunnelmaan. Valeamatöörien mielialä ei ole vallan vapaa, yleisön on. Ammattilainen ottelee vapain mielin, mutta yleisön innostus ei ole välitöntä. Tämä on kuvitelmani ensimmäisistä ammattilaiskilpailuista meillä. Muualla on tottumus jo tehnyt tehtävänsä. Yleisö ei muistelekaan idyllisiä aikoja. Eikä muistele meilläkään vuosikymmenen kuluttua.

Taloudellinen pulakausi on täällä vaikuttanut pahan pilaavasti urheilun henkeen. Oikeat markkinat ovat olleet käynnissä kuukausimääriä. Miehiä siirtyy liitosta toiseen ja seurasta seuraan. Työpaikka hankitaan ja "muuttoraha" pannaan kouraan. Ja useinkin mies heti alkaa tähystellä vielä edullisempaa — ja tämä on häpeällisintä: vähätöisempää paikkaa. Seurat suorastaan kilpailevat värväysten määrissä. Haittoja tällaisesta on tietenkin vaikka kuinka paljon. Miehelle itselleen on kauppa moraalisesti vahingollinen, vaikka myöntää täytyy, että se useissa tapauksissa on välttämätön. Sekä työnhalu että urheilunhalu kärsivät. Seuran sisäinen toverihenki kärsii sekalaisesta tulokasseurakunnasta. J.n.e. Pahinta on, että tässäkin yhteydessä voidaan puhua työmaaterrorista. Ei-urheileva kunnon työmies voi joutua paikastaan pois, jotta tilaa tulisi "pomon" seuran tulokkaalle. Vieläpä on tapaus sellainenkin sattunut ja tuore, että valtion laitoksen työssä oleva on leivässä kiinni pysyäkseen ollut pakotettu muuttamaan seuraa!

Värvätyitä eivät minkäänlaiset seuratraditiot velvoita ja niinpä he aikaansaavat ikäviä yllätyksiä paimenilleen "loukkaantumalla" kesken kilpailujen tai "sairastumalla" jo ennen. Käry tuntuu katsomoon eivätkä selitykset auta.

Urheilumme henki haisee. Hammasharja? Hm. Ei taideta tarvita. Maailma on aina ollut paha ja tuntuuhan tuota katsomoa aina tarpeeksi tulevan. Miksi lisätä työttömyyttä?

Puhdas amatörismi ei kävele kauttaaltaan sovellettuna ja puhdas ammattilaisuus ei vielä kannata. Nykyinen peli ei ole reilua, mutta se on olevinaan ainoata mahdollista, jollei muun, niin kansainvälisen kilpailumenestyksemme vuoksi. Ehkäpä markkinametelikin pian vaimenee.

*

500 m. 43.8.

Hugo Nygren Hamarissa.

Engnestangen jälleen porvarina.

Hamarissa luisteltiin lauantaina ja eilen kansainvälisesti. Hollannin van der Scheer oli vieraana, Ballangrud ja TUL:stä takaisin tullut spartakiadimestari Hans Engnestangen sitäpaitsi hyvinä vetopaloina.

Lauantaina luisteltiin vain 5,000 m. Ballangrud voitti ajalla 8.48,4 Carsten Christensenin kivutessa toiseksi ennen van der Scheeriä. Ajat: 8.57,3 ja 8.59,3. Vollert Nygren neljäs 9.02.

Eilen jatkettiin 500 m:llä, jonka Hugo Nygren voitti loistoajalla 43,8. Ballangrud 45,1, Engnestangen 45,2 ja Vollert Nygren 45,3.

1,500 m:llä Ballangrud oli voittamaton ajalla 2.25,4. Christensen toinen 2.28,0, Hugo Nygren kolmas 2.30,5, Engnestangen neljäs 2.31,5.

Ilonka Toth

on yltynyt ja uinut kaksi Unkarin ennätystä. 100 metrin v.u. tuli ajaksi 1.14,8; 2) Margit Sipos 1.18,0. 400 metrillä aleni oma ennätys 6 seekunnilla 6.18 min:ksi.

*

Punkalaitumen sk:n kilpailuissa sunnuntaina voitti 20 km V. Sillanpää 1.37,30; 2) K. Hilden 1.41,43; 3) E. Nieminen 1.43,58. Lottain parhaat tulokset: Anna Mäki-Laurila 25,17; 2) Maire Mäki-Laurila 25,51; 3) Sylvi Jaakkola 27,35.

Tahkottua

(Jatk. 5:ltä siv.)

omien matkojen ulko- ja tavallisesti pitemmällä puolella, saattaa antaa uudet voimat ja uuden mielenkiinnon vanhoille matkoille. Tällä tavoinhan Zander, joka puolentoistavuosikymmentä sitten oli todella suurmaileri, esiintyi välillä pari kilpailukautta 5,000 ja 10,000 metrillä, palatakseen sitten takaisin erikoismatkoilleen 1,500—3,000 metriin.

Vanha pariluisteluksi järjestely vaiko yhteislähtö? Kumpaisellakin on puolensa. Täytyy myöntää, että luistelu koipien oikomisineen ja pitkine luistimenkärkineen on siinä määrin tilaa vaativaa, ettei se oikein näytäkään hauskalta tungeskellen toimitettuna, ja että yhteisluistelussa nopean loppukirin miehet saavat "peesattuina" kohtuuttomasti etua tuulenhalkaisijoihin verrattuina. Vielä toisessakin suhteessa yhteislähtöinen luistelukilpailu vetää lyhemmän korren vertailtuna kaikkien vauhtikilpailujen perusmuotoon, juoksuun, jopa pyöräilyyn ja uintiinkin. Näissä viimeksimainituissa on huippukohtanaan äkkiriuhtaisu, n. s. "rakettispurtti". Pikaluistelun teknilliseen luonteeseen kuuluu, että siinä ei hevin pääse sellaista syntymään. Mutta toisaalta tuntuu myöskin siltä, että vaikka parin tai yksinäisenkin etevän luistelijan satumaisen vaivaton meno saattaa kerrassaan lumota sekä tekijän että katsojan — minäkin arkkiproosailija olen aikoinani melkein hekumoinut Sedoffin, Oscar Mathiesenin y.m. matkantekoa katsellessani ja sivumennen sanoen kirjoittanut juuri luistelukilpailuista ensimmäisen painetun urheiluselostukseni näinä viikkoina 25 vuotta sitten — niin ei "pariluistelu" ajan mittaan voi tyydyttää vilkkaammilla kilpailuilla hemmotellun yleisön jännitysnälkää. Epäilen, viitsivätköhän norjalaisetkaan niin sankoin joukoin käydä luistelukilpailujaan reunustamassa, jos muista maista alkaisi tulla tietoja paljon paremmista tuloksista, mutta näiden saavuttajia ei saataisi Norjassa esiintymään. Toisin sanoen: eiköhän norjalaisen yleisön luisteluharrastus ole vain samanlaista maailman parhaimpien omiensa palvontaa kuin meillä kansainvaellus Nurmea näkemään, eikä varsinaista urheiluharrastusta urheilun itsensä tai edes kilpailunkaan vuoksi kuten meillä esim. jalkapallo-otteluiden seuraaminen; näiden yleisö on tässä suhteessa esikuvallista.

Ei ole siis hyvä niin eikä näin. Kumpaisellakin järjestelmällä on heikkoutensa, ja niin vakavat, että jollei keksitä jotain uutta tehokkaampaa kilpailujärjestelmää, pikaluistelulle voi kilpailumuotona käydä lopullisen huonosti. Ja koko tämä urheilu "elää" kuitenkin melkein yksinomaan kilpailun ja ennätysten varassa. Siinä ei ole sellaista vaihtelevaa sisältöä kuin esim. jääpallossa tai -kiekossa.

Joskus olen mielessäni sen tehokkaamman kilpailujärjestelmän aikaansaamiseksi miettinyt ja sitten luonnollisesti heti hyljännyt sellaisen pistelaskutavan, että luisteltava matka jaettaisiin vaikkapa viiteen yhtä pitkään osaan ja jokaiselle näistä osista sijoitettaisiin arvan määräämälle kohdalle salainen tarkastusasema, josta ei siis kukaan kilpailija saisi tietää ja asianomaiset tarkastajatkin kilpailun alettua tai alkaessa, jolloin he avaisivat tarkastusasemansa sijoitusta koskevat suljetut määräykset. Esim. jossakin 5,000 m matkan yhteiskilpailussa voisivat siis salaiset asemat olla vaikkapa seuraavilla kohdilla, lähdöstä lukien: n:o 1 386 m; n:o 2 1,054 m; n:o 3 2,247 m; n:o 4 3,676 m; n:o 5 4,800 m. Nyt merkittäisiin kilpailijoitten järjestys kaikilla näillä väliasemilla ja lisäksi tietysti perilletulojärjestys. Lopullista pisteitten laskemista varten toisen aseman järjestyssijat kerrottaisiin 2:lla, kolmannen 3:lla, neljännen 4:llä, viidennen 5:llä sekä perilletulojärjestys ainakin 6:lla, ehkäpä mieluimmin 10:llä. Pienimmän pistesumman saavuttaja voittaja j.n.e.

Tarkoitus on ymmärtäväiselle ja mielikuvitukseltaan rikkaanpuoleiselle lukijalle selvä: ainakin jossakin määrin rajoittaa takana kyttäilemistä yhteislähdön kilpailuissa eli siis antaa rohkealle johtajallekin voitonmahdollisuuksia. Sopisipa kerran huvin vuoksi koettaa, miten järjestelmä toimisi käytännössä. Omasta puolestani en siihen kylläkään usko. Paitsi sitä, että monipäisen luistelijajoukon järjestyksen määrääminen vaikeasti salassa pidettävillä "asemilla" olisi perin työlästä muuten kuin ehkä elokuvakameran avulla, kuuluu järjestelmään liiaksi matematiikkaa.

Tasoituskilpailuissa käy yhtäaikaa lähtö paremminkin laatuun. Siinähän ei enää voida puhua varsinaisesta yhteislähdöstä.

Mutta kuinkahan olisi koettaa yhtä aikaa luisteltaessa kilpailussa samaa järjestelmää kuin hiihtokilpailuissa: luistelijat lähetettäisiin matkalle muutaman sekunnin väliajoin ja numero kullekin selkään kiinnitettynä. Jos myöhemmin lähtenyt tavoittaa aikaisemmin lähteneen, on tämän väistyttävä tavoittajan tieltä. Kilpailijoita ei saisi olla enempää tai väliajat eivät saisi olla pitempiä kuin että viimeinen lähtijä pääsee matkalle hyvissä ajoin ennenkuin ensimmäinen ehtii luistella täyden kierroksen. Vaikeuksia tietysti aikojen ottaminen sekä se seikka, että jonkun tielle saattaa sattua enemmän tai vaikeammin sivuutettavia kuin hänen kilpailijansa.

*

Muuan viisaampani kirjoittaa minulle päänsä puistatusta pesäpalloon pyrkivän naiseliisuuden johdosta. Nimittäin sen takia, että pian liitoksi muodostuva jaosto on päättänyt ryhtyä järjestämään mestaruusottelut naisillekin. Kirjoittaja pelkää, että tämä on oleva omansa vaikuttamaan häiritsevästi pelin luonteeseen, jonka tulee olla miesten pelaamana miehekästä. Pelatkoon naiset kernaasti peliä, kyllä se heille sopivakokoisella kentällä ja laatupainoisella pallolla pelattuna mainiosti sopii, mutta pelatkoon omissa seuroissaan ja liitoissaan sekä, jos mahdollista, omilla kentillään. Muuten pyrkii peliin helposti oikealle urheilulle vieraita, sanokaamme nykyajan saksalaisessa ja ryssäläisessä urheiluelämässä esiintyviä piirteitä. Ja miehekkään pelin korostamiseksi miesten kesken ainakin kilpaotteluitten pallo vielä nykyistä painavammaksi, pelaajille tarpeelliset kintaat, vieläpä siepparille ja ykkösvahdille ehkä muitakin varustimia maalivahtien tai baseballin catcherin tapaan.

Pyydän nöyrimmin varmentaa nämä ajatukset, joiden esittäjä tahtoo pysyä tuntemattomana. Minustakin on erinomaisen hyvä ja suotava asia, että naiset peliä pelaavat, ja on sitä heidänkin pelaamanaan hauska katsella, mutta tämä on yksi asia, ja toinen on se, ettei miesten pitäisi oman pelinsä vuoksi ruveta hoivailemaan neitosten peliä. Miesten omaan peliharrastukseen tulee siitä helposti sivumaku. Minuakin se sivumaku on aina ällöttänyt, siitä pitäen kuin kerran pitkälle toistakymmentä vuotta sitten Eläintarhassa näin pitkätukkaisten kasvissyöjätyyppiä olevan urheilun nasiirin neuvomassa lyhytpöksyisiä, pulleapohkeisia ja piikkikenkäisiä uskonsisariaan starttikuopissa pyllistelemään.

Mutta tennis, sanotaan, pelataanhan sitäkin yhdessä, vieläpä sekaisinkin. Kyllä, mutta siinä ovat omat vakiintuneet perinnäistapansa m.m. pukeutumisessa ja sitä paitsi ei kukaan sitä tahdo väittääkään erikoisesti miehekkääksi urheiluksi. Pesäpallossa sen sijaan emme ainakaan tähän saakka ole kuvitelleetkaan sekajoukkueiden pelejä.

Olen puhunut ja tahdon sulkea asian niiden huomioon, joille se kuuluu.

Tahko.

Voiko kristittykin olla urheilun ystävä?

(„Kirille" kirjoitti pastori Antti J. Rantamaa.)

Ennenkuin käymme itse asiaan, eräs pieni kertomus, joka on alkujohteena tähän kirjoitelmaan.

Tämän kirjoittaja muutti joulukuun alusta 1930 Länsi-Suomesta Savoon apulaispapiksi. Pitäessäni rippikoulua 41:lle pojalle, jouduin muun ohessa kehoittamaan heitä vapaahetkinään harjoittamaan urheilua. Ja lisäsin vielä, että olen itse sitä harrastellut, enkä voi muuta kuin toivoa heidänkin siihen tutustuvan ja innostuvan. Välitunnilla eräs pojista, koulumme pisin, ryhtyi "hoastamaan" asiasta. Kertoi, että kun hän pari vuotta sitten alkoi urheilla, nuhteli herännneisiin kuuluva äiti häntä, ja ihmiset sanoivat, että "tuo poika on nyt tullut hulluksi". Äitinsä hän voitti urheilun puolelle lukemalla hänelle erään allekirjoittaneen kirjoittaman kyhäyksen "Kristityn suhteesta urheiluun", jossa pyrittiin oikein "todistamaankin", että urheilu ei ole syntiä. Rippikoulupoikani sanoi lopuksi: "Äiti-vainaja sanoi silloin jouluna 1928, jolloin pastorin kirjoituksen hänelle luin, että: 'No, — urheile sitten vaan'!" — Tämän kuultuani tulin ajatelleeksi taas niitä asioita, joita nyt "Kirin" lukijoille tässä yritän esitellä ja joitten yhteisnimeksi panisin otsikkomme kysymyksen: Voiko kristittykin olla urheilun ystävä?

Kysymyksemme on erittäin nykytärkeä ja ajankohtainen. Ensinnäkin: urheilu on nyt kertakaikkiaan nuoren väen kunnollisista harrastuksista kaikkein suosituin ja yleisin. Sitä se on ollut ainakin viimeisen parin kymmenvuotiskauden ajan, noin sieltä Tukholman olympialaisista, vuodesta 1912, lähtien. Edelleen urheilulla on hyvin huomattava ja merkitsevä osansa puolustuskuntoisuuden kasvattamiseksi ja miehistön varman yleiskelpoisuuden kohottamiseksi niin vapaaehtoisessa suojeluskuntajärjestössämme kuin myöskin tasavaltamme armeijassa. Jo nämä seikat johtavat jokaisen terveerakenteisen nuorukaisen ja miehen kosketuksiin urheilun kanssa. Esim. sotaväessä on urheilua yritettävä, on se sitten uutta tai ennestään koettua. Ja hyvä on, että "koettaa pitää, — ukko kuin ukko." Kun vielä lisäämme tähän "johdantoomme" sen erittäin merkittävän tosiseikan, että nuori ja normaalisesti kehittynyt ihminen, myöskin tytöt ja nuoret naiset mukaan luettuina, ei voi pysyä pyhässä liikahtamattomuudessa ja mitään toimittamattomana niin sanottuina joutohetkinään, vaan että mieli itsekunkin tekee saada "edes vähän koettaa", mihin sitä pystyy ja kykenee, — niin kumma on, jolleivät tule urheilun moninaiset kätevyyskokeilut siinä esiin! Ja näin ollaan jälleen kysymässä, onko urheilu sopiva ja hyväksyttävä nuorten riennoksi?

Olen siis sitä mieltä, että uskovaiset vanhemmatkaan eivät voi välttyä otsikkomme kysymykseltä, mikäli tahtovat lastensa kehityssuuntaa ja harrasteluita tarkkailla ja nuortenkin elämänkohtaa ilman ennakkoluuloja ymmärtää. Ja sitten: me papit, jotka tänä julkijumalattomana ja surullisen kevytmielisenä aikana olemme saaneet suureksi tehtäväksemme koettaa kristillisen nuorisotyön ja rippikoulun kautta antaa aamupolkujaan asteleville nuorille niitä mahdollisimman hyviä matkaeväitä elämäntaisteluun, — meidänhän on aivan ehdottomasti ja ihmisen muotoon katsomatta sanottava luja tuomion sana tämänpäiväisen suruttomuuden käyttämistä monenmuotoisista harrastuksista, tavoista ja ajanvietteistä, jotka turmelevat nuoren elämän ja onnen jo ajallisestikin, siitä nyt puhumattakaan, että ne etäännyttävät nuoria elämän suurimmista ja ehdottomimmista arvoista, uskosta ikiaikojen vanhurskaaseen Jumalaan. Mutta, — erittäin painava "mutta"! Kun me varoitamme, kun me luettelemme kieltojamme ja ohjesääntöjämme, — tulee meidän myöskin tarjota parempaa sen vastapainoksi, minkä pois olemme vaatineet. Tyhjiksi ei pidä nuorten käsiä milloinkaan jättää. Se on peräti taitamatonta, sillä:

Ellei nuori väki saa hyviä ja jaloja ajankuluja, johtuu se hyvin helposti ja usein arvaamattoman piankin arveluttavin muodoin toimintahaluaan tyydyttämään. Ja vielä tähdellisempi seikka on se, että nuoriso, jonka intoilevat siveyssaarnaajat ovat yksikseen jättäneet, saa kyllä pian tiennäyttäjiä, jotka osaavat taluttaa "alokkaitaan" kirjaimellisen tarkasti juuri sellaisiin tekosiin, jotka tärvelevät kaiken. Se huono seura, josta me maailmanparantajat niin murhaavia mainesanoja viljelemme, — eikä suinkaan suotta —, se kyllä hoitelee lopun edestä, kunhan me suurimman aatteellisuutemme nimessä ensin olemme hyvästi sättineet "ajan hengen" mataluutta, varoittaneet nuoria siitä, — niinkuin aivan oikein kyllä onkin —, mutta: "haukuttuamme" suumme puhtaaksi, emme ole esittäneet elämänilon m y ö n t e i s i ä puolia, siis sellaisia asioita, joita s o p i i harrastaa.

Tällöin ajaudutaan aivan ehdottomasti muun ohessa, — niin, jopa ennen muita, — suosittelemaan urheilua, jolla on niin erinomaisen herkästi herätettävissä olevat kiinnekohdat terveesti kehittyneen nuoren luontovarustuksessa, hänen toiminnan halua uhkuvassa ruumiissaan. Tiedän kokemuksesta, että kun vain sanoo pojille: "Pojat! Nyt koetetaan, onko meissä miestä ja pystymmekö me mihinkään?" ja tarjoaa noin 60 m. kilvan juostavaksi, — niin suuri on ilo, ja osanottajia ei puuttuman pidä! — Ja, edelleen ajatustamme eteenpäin viedäksemme: kun näin saa nuoret mukaan urheiluun, on otollinen hetki teroittaa, miten säännöllinen ja raitis elämäntapa on jo urheilun kannalta edullista saati sitten elämänonnen kannalta. — Ja se tiedetään, että

TAMPEREEN PYRINNÖN

ARPAJAISET

Arvonta peruuttamattomasti tammik. 31 p:nä 1931.

PÄÄVOITOT: Oman valinnan mukaan 50,000 (ei rahassa). Huonekalusto. Hopeaesineitä. Radiokoneita. Kirjoituskoneita. Kelloja. Urheiluvälineitä. Polkupyöriä. Käsitöitä. Mattoja y.m.

ALIN VOITTO Smk. 100:— arvoinen.

Tilitykset myydyistä arvoista on tehtävä viimeistään tämän kuukauden 27 päivään mennessä.

Arpoja on edelleen saatavissa. Myyntipalkkioehdot hyvät!

TAMPEREEN PYRINTÖ, puh. 752.

milloin joku innostuu urheiluun tosissaan, silloin hänen joutohetkensä ovat niin varatut "treenaukseen" ja harjoitteluun, että tupakka jää, jää viina ja jäävät muut epäkelvot honklaukset ja kunnottomuudet. Aikaa ei yksinkertaisesti ole typeriin seikkailuihin. Ja: urheilussa onnistuakseen oppii sparttalaista itsekuria ja terveellistä kieltäytymistä. Kuitenkaan ei tarvitse toimettomuudessa vetelehtiä, ja — elämänvoimat saavat purkautua luonnollisin muodoin ja kaikella nuoruuden aidolla "sisulla". Sitten kun vaarallisimmat nuoruusvuodet ovat urheilun innostamina onnellisesti menneet ohi useasti "aivan huomaamatta, kuinka se aika sentään joutuu", — sitten jo useallekin se säännöllisyyttä ja itsekuria kasvattava elämisentapa on muuttunut toiseksi luonnoksi, ja epäkelpo on välttynyt, — ja voitto vakavasti ajattelevienkin silmissä on selvästi havaittava, olemassa oleva tosiasia. Näin on tapahtunut myöskin todellisuudessa.

Päinvastaisessa tapauksessa, — kun siis nuori väki ei hiihdä, ei luistele, ei juokse, hyppää eikä ui tai muuta urheilua harrasta, ei edes palloile taikka voimistele, — silloin käy tie joutilaina ollen ja huonojen "kaverien sakissa" niihin onnettomiin "edesottamuksiin", joitten satalukuisessa sarjassa ovat ensimmäisinä tämän nimiset: viina, tanssi, irstailu, korttipeli y.m., y.m. Ja tällä linjalla lakastuu nuoressa se, minkä pitäisi luonnonmukaisesti kukkeimmasti kukoistaa: ruumiin tarmo, voima ja kunto, sekä sielun puhtaus ja mielen rauha. — Liikunto on elämää. Urheilu on liikunnon parasta. Hermot, sydän ja yleiskunto vaurastuvat siitä, mieli käy iloiseksi ja elämänrohkeus terästyy. Ja niitä on, jotka urheilua harrastaen ovat välttyneet monilta erhetyksiltä ja harhapoluilta. Tämän kirjoittaja on yksi niistä. Ennenkaikkea sen varjeluksen tietysti soi Jumala, vaikutti uskovaisen äitini rukoukset ja kova kotikuri, — mutta urheilussa minun vapaahetkeni kuluivat erinomaisesti, ja paljosta turhasta onnistuin välttymään. Siksi minä sitä loukkaamattomin omintunnoin muillekin, nuorille ystävilleni, mitä hartaimmin suosittelen.

Vielä eräs seikka. Ruumiimme kykyineen on sekin, niinkuin sielumme kykyineen, Jumalan meille uskoma lahja. Sitäkin tulee arvollisesti käyttää ja hoitaa. Senkin laiminlyönti on laiminlyöntiä Jumalan huoneen taloudenhoidossa. Intialaisten ruumiinkuihduttajien fakiirikidutukset ovat rikos ja synti. Jumalankin edessä on oikeammin kohtuudella hoitaa myös ruumiillisen terveyden lahjoja, kuin ne laiminlyödä. — Liiallisuuteen erehtymisen vaara ja mahdollisuus on tietysti olemassa, — tässä niinkuin muussakin. Ammattilaisuuteen eksynyttä, jokapäiväisen leivän ja rehellisen toimeentulon unohtavaa urheiluhulluutta, laiskottelua ja keljuilemista, sellaista "ruumiinkulttuuria" ja lihanpalvontaa ei luonnollisesti voi kukaan kannattaa, kaikkein vähimmin kristitty. Mutta milloin urheillaan Luojan vapaassa luonnossa ja säädyllisyyden ja kohtuuden rajoissa, silloin siinä on jotain avoimen iloista, miehiselle miehenkunnolle luoksekutsuvaa, reilua ja jämerää.

Lopuksi sanoisin näin: urheilu on luonnollinen voimanpurtautumisen muoto; se "vetää" nuorta ihmistä; se on siveellisesti varjelevaa ja kasvattavaa; se terästää sekä ruumista että henkeä; se kasvattaa etäiselle Pohjolan kolkallemme lujatarmoisen kansan sekä rauhan jaloa työtä että sodan ankaria tehtäviä varten; se opettaa täyttämään tehtävänsä ajallaan sekä kilpailuitten kovissa otteissa että suorittaessamme niitä velvollisuuksia, mitä isänmaa, omatunto ja Jumala meiltä itsekultakin kohdallamme vaatii.

Mikään "kaikkein tärkein" onnenehto se ei ole. Sitä verrattomasti parempiakin on. Jumalan pelko on kaiken opin päätös (Saral. 12: 13) ja jo alku viisauteen, — mutta vaikka urheilu ei saisi muuta aikaan kuin sen, että se vieroittaa pahasta, on jo sekin suuri voitto. Ja tapahtuahan voi, että tämä alku kerran johtaisi lopulliseen varjeltumukseen, — Jumalan tykö, Hänen, jolta vihdoin kaikki täydellinen lahja ja hyvä anti tulevat.

Tämän tähden uskallan oikein väittääkin, että kristittykin voi olla omaatuntoaan rasittamatta liioittelemattoman urheilun ystävä.

Urheilijain muistilista:

Hotelleja:

KESKUS Yksityishotelli P. Espl. 37, 3 kerr. suosittelee siistejä huon. 25:- alk. Puh. 36852.

PENSION CITY KAIVOKATU, 8, porras D, IV kerros. Puh. 28 255.

ESPLANAD Pohj. Esplanaadi 37. Puh. 23 343. VII kerr.

Hotelli HEIMO, Hallituskatu 15, 3 min. asemalta. P. 20 543, 20 542. (Ent. Hotelli Heimola.) Huon. 25:— alkaen.

IVALO Kalevankatu 17 (ent. Vladimirink.) Siistejä huoneita 25:— alkaen. Puh. 22 742.

Hierojia:

HIEROJA ja sairasvoimistelija Torsti Rannisto, Saariniemenk. 4 A 9, p. 72017

Sairasvoimist., hierontaa. Tri K. Taskisen kurss. suorittanut. **Puh. 44 660.**

Toivo Hakoniemi Urheilukatu 22, B, 52.

Parturiliikkeitä:

Seurahuoneen Parturiliike ja Kampaamo. Turku. Puh. 3510.

Saunoja:

Puistotalon saunat, Liisank. 14. Puhelin 22 696. Valohoitoa, höyrykaappia, Hierontaa.

TÖÖLÖN UUSI SAUNA
Yksityis- ja yleisiä saunoja
SUOSITELLAAN!
Turuntie 34. — Puh. 43 787.
Huom! Lähellä pallokenttää.

Vaattureita:

Vaatturi A. Räsänen Kauppapalatsi huone 201. Puh. 37 613, II kerros.

Ruokala- ja kahvilaliikkeitä:

Ruokala - Kahvila
Länsi Turuntie 66 Puhelin 42 596
suositellaan!

Urheiluvalokuvia:

P. POUTIAINEN Eerikinkatu 10 A. Puh. 33 811.

Keilailut Helsingissä.

Sternerin malja Vuorelalle.

Henkilökohtaisissa karsintakilpailuissa Puistotalon radoilla nähtiin monta jännittävää tosiottelua. Niinpä mestari ja seniorit saavuttivat 3 sarjassa useita 600 ylittäviä tuloksia. Paras oli Erkki Karun 672 toisessa erässä ja Guido Lönnforsin 671 kolmannessa erässä. K:n sarjat olivat 237—209—226 ja ainoastaan jättö esti uuden ennätyksen syntymästä. L:n sarjat: 217—227—227. Päivän paras sarja oli Kavoniuksen 242, josta huolimatta hän hävisi viidellä pisteellä 639 heittäneelle Vuorelalle. Mestariluokan voitti Lönnfors tuloksilla 602 (Schneidler 543) — 621 (Ruohola luovutti) — 671 (Laine 559) — 590 (Karu 576). Senioriluokan paras oli Vuorela 639 (Kavonius 634) — 598 (Selenius 585) — 622 (Hämäläinen 579) — 575 (Fieandt 521). Loppukilpailussa Vuorela oli kestävämpi 627—578. Lönnfors heitti 15 sarjassa 3062 jätöittä ja Vuorela 3061, mutta kolmasti ohi. Niukin oli Hämäläisen voitto K. Sigellistä 548—547.

Palkinnot jaettiin ensi erän tuloksista, jotka olivat seuraavia:

Mestarit (15): 1) J. Forsberg, FOB, 615 (184—197—234); 2) G. Lönnfors, BK30, 602 (195—216—191); 3) P. Wallenius, BK30, 595; 4) B. Sandström, KIF, 594; 5) E. Karu, HK, 586.

Seniorit (14): 1) E. Vuorela, BKK, 639 (201—203—235); 2) E. Kavonius, BK30, 634 (242—179—213); 3) A. Selenius, HK, 587; 4) S. Vilenius, BKX, 584; 5) U. Perkko, BKM, 573.

Samanaikaisesti oli junioreilla ja alokkailla henkilökohtainen 3 sarjan kilpailu, jossa parhaat olivat:

Juniorit (11): 1) V. Kelo, VK, 561; 2) N. Forsberg, BK30, 551; 3) A. Ekholm, BK30, 551; 4) B. Syrehn, BK30, 550; 5) K. Eriksson, BK30, 527.

Alokkaat (14): 1) T. Sohlberg, HK, 574; 2) O. Salovaara, VK, 563; 3) V. Kajander, HK, 557; 4) G. Vesterlund, BK30, 532.

HBL:n järjestämissä kaatokilpailuissa, joissa tällä kertaa heitettiin vain 10 heittoa, oli paras A. Villberg 95 p.; 2) E. Lindevall 93 p.; 3) U. Perkko 93 p.

—*—

Suomen Verkkopalloliiton kuulumisia.

Viime perjantaina oli Verkkopalloliitolla vuosikokouksensa ja olivat seuraavat seurat edustettuina: pääkaupungista HVS, HLK ja liiton uusi jäsen RLK (Ryska Lawntennis klubben); Turusta ÅLK ja Viipurista VLK. Puheenjohtajana toimi tuomari T. Voss-Schrader ja sihteerinä K. Smedslund.

Liittohallinnon saatua tilivapauden kuluneelta vuodelta, valittiin uusi hallinto v:lle 1931. Kokoonpanoonsa nähden se tuli seuraavanlaiseksi: tuomari T. Voss-Schrader, puheenjohtajaksi, tohtori L. Tanner, A. Grahn, H. Blomberg ja J. O. Söderhjelm sekä insinööri E. Lojander ja maisteri Tengström jäseniksi, maisteri E. Stenij ja tuomari G. Nyberg tilintarkastajiksi sekä insinööri P. Forsström varatilintarkastajaksi. Sihteeriä ei toistaiseksi ole valittu.

Tasoituslautakuntaan valittiin herra A. Biaudet, tohtori W. Tollet ja insinööri B. Grotenfelt, joista ensiksimainittu puheenjohtajaksi.

Uusi hallinto käsitteli m.m. v. 1931 mestaruuskilpailujen sijoittelua ja päätti se antaa sisäkenttämestaruuskilpailut HLK:n ja ulkokenttämestaruuskilpailut HVS:n järjestettäviksi. Ensinmainitut pidetään Helsingissä maaliskuun loppupuolella, jälkimäiset elokuun keskivälillä, kuitenkin viimeistään 23 p:nä.

Dunlop ja Slazenger pallot määrättiin virallisiksi kilpailupalloiksi.

Vielä päätti hallinto yksimielisesti että Suomi ottaa osaa v. 1931 kilpailuun Davis Cupista.

-TUL-

Jääpallosarjaa

jatkettiin eilen. Helsingissä oli kaksi uusintaottelua. Ratkaisemattomaksi jäänyt Vesa—HTP ratkesi nyt reippaasti 8—0 Vesan hyväksi. Kalervo hyötyi protestistaan, voitti Ponnistuksen 4—3. Kullervo kävi Tampereella ja voitti Tampereen Kisatoverit 2—1 (1—0).

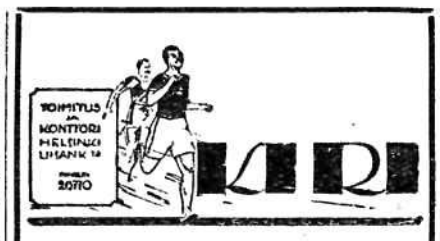

ilmestyy kahdesti viikossa: maanantaina ja torstaina aamulla.

Liisankatu N:o 14.

TOIMITUS.

Puh. N:o 36 543.

Avoinna: **Kaikkina arkipäivinä klo 11—17 sekä sitäpaitsi keskiviikko- ja sunnuntai-iltoina klo 18—22.**

TOIMISTO.

Puh. N:o 26 770.

Taloudenhoitaja: **A. J. Manninen.**

Avoinna: **Kaikkina arkipäivinä klo 9—17, paitsi lauantaisin ja aattoina klo 9—15.**

TILAUSHINNAT:

Kotimaassa: 1/1 vk. Smk. 65:—, ½ vk. 35:—, ¼ vk. 20:—.

Ulkomailla: 1/1 vk. Smk. 130:— ja ½ vk. 65:—.

Irtonumerot: Kotimaassa Smk. 1:50 ja ulkomailla Smk. 2:50.

ILMOITUSHINNAT:

Smk. 1:50 palsta m/m. Värilliset ilmoitukset Smk. 3:— m/m, vähin maksu Smk. 500:—. KILPAILUKUTSUISTA myönnetään 20 % alennus seuroille, jotka lähettävät ilmoituksensa suoraan konttoriimme.

ETU- ja TAKASIVULLE otetaan ilmoituksia erikoissopimuksesta.

Ensi sunnuntaina järjestää Viiskulman Keilaajat ensi kertaa yleiset kilpailut. Osanotto tähän 5-miehisjoukkuekilpailuun tulee olemaan varmaankin vilkas, kun kiertopalkinto on Uusi Kultaseppä O.Y:n lahjoittama. BK30 esiintyy puolustajana, mutta kaikki toiset seurat huomauttavat, että nyt on vuosi —31.

Riento voitti Schreypokaalin.

Turussa kilpailtiin lauvantaina ja eilen tuomari Schreyn lahjoittamasta seurojenvälisestä pokaalista pikaluistelussa. Osanottajia oli 11. Ensimmäisenä päivänä oli vain 5,000 m: 1) B. Hellman, TR 10.16; 2) A. Bryggman, TR 10.28; 3) B. Slotte, IFK 10.29,2. Hellman voitti myös eilen molemmat matkat. Tulokset: 500 m: 1) Hellman 51.2; 2) V. Viherlaiho, TR 51,2; 3) Bryggman 51.3; 1,500 m: 1) Hellman 2.56,1; 2) Bryggman 2.57,6; 3) E. Gestrin, VL 3.02,3. Riento oli seuroista ylivoimainen.

—*—

— **Peltzer** on sisäkilpailuissa juossut 1000 m 2.34,0. Trossbech aitoi 60 m 8,7 sek.

Asianomaisella luvalla järjestämme

Kansalliset pikaluistelukilpailut

Tampereella tammikuun 31 ja helmikuun 1 pnä 1931.

Kilpailuohjelma: lauantaina 31/1, klo 15,15 500 ja 5,000 m., sunnuntaina 1/2 klo 13,30 1,500 ja 10,000 m.

Radan pituus on 333⅓ m. Kullakin matkalla jaetaan 3 arvoesinepalkintoa ja lisäksi 3 pistepalkintoa.

Ilmoittautumisaika päättyy 27/1. Ehdottomasti ilmoittautuneille varataan vapaa asunto Hospitz Emmauksessa.

Toivoen runsasta osanottoa kilpailuihimme merkitsemme urheilutervehdyksin

Tampereen Pyrintö

A. Mustonen, puh. joht. — **T. Kangas**, siht.

Kutsumme kaikkia SVUL:n alaisten seurojen jäseniä osallistumaan

Kansallisiin painikilpailuihimme

jotka asianomaisella luvalla järjestämme Jyväskylässä 31/1—1/2 31. Kilpaillaan sarjoissa alle 56, 61, 66, 72, 79 ja yli 79 kg. (alle 87 ja yli 87 kg. sarjat yhdistettyinä) sekä vapaassa painissa alle 66 kg sarjassa.

Palkintoja jaetaan kolme kussakin sarjassa, sekä kunniapalkintoja. Ilmoittautumiset tehtävät viimeistään 28/1 — 31 mennessä, osotteella Jyväskylän Kisa-Toverit, Jyväskylä.

Vieraspaikkakuntalaisille varaamme vapaan asunnon Matkustajakoti Emauksessa.

Valmiina vastapalveluksiin, merkitsemme urheilutervehdyksin

Jyväskylän Kisa-Toverit.

Hannes Launiainen, puh. joht. — **Jukka Kauppinen**, siht.

U. (uimari) PALONEN alppiluhurjastelijana.

Viimeiset ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi.

Paltamon Heikkinen voitti 20 km. Kuopiossa.

Martti Lappalainen 9:s.

Aarne Valkama teki pisimmän hypyn.

SAVON SISUN SUURHIIHDOT osoittivat eilen, että ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi. Päivän pääkilpailun, 20 km:n Puijonkolunnan voitti näet Paltamon Frans Heikkinen, joka samassa maastossa jäi varsin vaatimattomalle tilalle viikkoa aikaisemmin Puijon Hiihtäjäin kilpailuissa. Päivän päävetonumero taas, viimeisin "hiihtopresidenttimme" Martti Lappalainen, jäi sen sijaan yhdeksänneksi.

MARTTI EI VIELÄ KESTÄNYT kahta peninkulmaa. Ensimmäisellä peninkulman kierroksella hän ehti samalle minuuttiluvulle kuin voittajansa, mutta toiseen kului 4 min. kauc[illegible]. Kun Martilta hiihdon jälkeen kysyttiin, oliko tämä tappio tahallinen tempaus nuorempien innostamiseksi niinkuin kuulemma Utterströmin kaikki tämäntalviset tappiot ovat jälkiselityksissä, tokasi Martti rehtiin tapaansa, että kyllä se on samaa laatua kuin Utterin, nim., että kun ei pääse kovempaa, niin ei pääse. Hiihdossa ei tahallaan hävitä. Martti selitti, että hänen kestävyysharjoitteluunsa on ollut vielä keskeneräistä. Nopeutta oli, mutta väsymys voitti yllättävän pian.

43 MIESTÄ LÄHTI 20 KM:N MURTOMAAHIIHTOON. Yöllinen tuisku ja 10 asteen pakkanen takasivat pehmeälumisen jauhokelin kilpailijoille, jotka painuivat tappaleelle parittain. Ensimmäisenä lähti heti tekijäpari Olli Remes ja K. Heikkinen, molemmat entisiä sotilaspartiohiihtäjiä, joten yhteishiihto taisi tuntua kotoiselta. Niinpä he sitten tekivätkin yhteisvoimin taivalta koko ensi kierroksen ja sivuuttivat puolipyykin 42.18 minuutissa. Martti Lappalainen, jolla oli lähtönumerona 4, joutui heti toiseen pariin n:o 7:n, Savon Sisun Kokkosen kanssa (väliltä oli jäänyt lähtijöitä pois). Martti yritti tietenkin päästä Remeksen ja Heikkisen kannoille, mutta ei onnistunutkaan. 42.48 näyttivät kellot Martille hänen lähtiessään toiselle kierrokselle. Alle Martin ajan pisteli sitten Puijon Hiihtäjäin E. Hiltunen, lähtönumero 9, tulos 42.30, Holmenkollenkävijämme Salomon Lempinen (lähtönumero 13) 42.32, Sisun poliisimies Kalle Lappalainen (34) 42.40 ja Frans Heikkinen, (n:o 37), joka johti kilpailua jo ensi kierroksella ajallaan 42.09. Tuppurais-Kallelle merkittiin puolimatkassa 42.53, vänrikki Kuvajalle 43.27 j.n.e.

REMES PÄÄSI toisella kierroksella jätättämään hieman Heikkistä ja tulla höyrisi ensimmäisenä perille. Aikaa oli mennyt 1.25.59. Heikkiseltä 1.26.17. Marttia saatiin odottaa kauan. Vihdoin työnteli väsynyt mies maaliin, aika 1.28.46. Hiltunen, joka oli vielä 3 km. maalista minuutin edellä Lappalaista ajassa, antoi odottaa itseään vielä paljon kauemmin päästäen toisia tulemaan välillä. H. oli ottanut itsensä niin kuittiin, että pisteli puolipökerryksissä lopputaipaleen. Häneltä menikin aikaa 1.35.56. Seuraava Lappalaisen lyöjä oli Lempinen 1.26.12, vähäistä myöhemmin ehätti Tuppurainenkin nopeammin ajalla 1.27.23 ja heti perään Kuvajakin vallan yllättäen ajalla 1.27.40. Malja ei ollut vielä läheskään täysi. Rantasalmen Kasper pisteli sekunnilleen Lempisen aikaan ja Kalle Lappalainen tuli ihan kannoilla päivän siihen asti parhaassa ajassa 1.25.45. Odotettiin nyt jännityksellä, pitääkö Heikkisen Fransi toisellakin kierroksella kutinsa. Piti poika ja hyvin pitikin. Aika 1.24.44 ja voitto taskussa. Martti oli tässä pelissä pudonnut yhdeksänneksi.

32 MIESTÄ SUORITTI MATKAN LOPPUUN ASTI. Erikoisuutena tälle kilpailulle oli, että siihen sattui ottamaan osaa kaksi miestä kustakin Suomea ulkomailla kunnialla edustaneista sotilaspartioista. Vuoden 1924 Chamonixin partiosta olivat Martti Lappalainen ja Ville Mattila, vuoden 1928 St. Moritzin partiosta Kuvaja ja Tuppurainen, vuoden 1929 Zakopanen partiosta K. Heikkinen ja Hugo Leminen lisäksi vielä Kuvaja ja viime vuoden Holmenkollenpartiosta jälleen Kuvaja sekä seurana Remes. Tämän merkillisyyden oli PSR:n "Jahvetti" lehti ottanut huomioon ja "juhlan" kunniaksi lahjoittanut parin kynttilänjalkoja annettavaksi sille partiolle, joka näissä kilpailuissa on paras. Holmenkollen voitti: Kuvajan ja Remeksen yhteisaika oli 2.53.39, St. Moritz sai ajan 2.55.03, Zakopane jäi kolmanneksi ja Chamonix Mattilan keskeytettyä pois pelistä kokonaan.

ALLE 18-VUOTISTEN nuorukaisten 10 km:n hiihtoon otti osaa 13 Puijonkipujaa. Rata sama kuin isoisilla miehilläkin ja kilpainto kahta kovempi. PSR:n piskuinen vapaaehtoinen Toivanen pisteli kerrassaan miesmäisesti matkan 44.37 minuutissa ja voitti vallan ylivoimaisesti. 2) T. Möykkynen, PH 46.53. 3) E. Airaksinen, KUV 47.22. 4) V. Hoffren, PH 47.47. 5) V. Happonen, Ryönän Urh. 47.48. 6) V. Kunnas, PH 47.54. 7) T. Laakkonen 49.40. 8) K. Rissanen, Savon Sisu 49.48. Muut viipyivät yli 50.

MÄKEEN oli Kuopio saanut tällä kertaa kaksi Ounasvaaran vierasta muiden paikkakuntien muistamatta Sisua. Sitäpaitsi puuttui hyppääjien joukosta Savon ylpeyskin, Väinö Tiihonen, jota kuitenkin osittaisesti korvasi pikkuveljensä Eino voittamalla koko hökötyksen hyvätyylisin hypyin. Petsamon poika Vasko peri toisen tilan ja Holmenkollenin sotilassankari Aarne Valkama kolmannen. Valkama suoritti muuten päivän pisimmän hypyn, 33.5 m. Kun mies saa nykyisin harjoitella Ounasvaaran mäessä mielin määrin, joutunevat lahtelaiset lujille yhdistetyn mestaruutta ratkaistaessa, sillä hiihtäähän Valkama kerrassaan erinomaisesti.

Mäenlaskun tulokset: 1) Eino Tiihonen, Puijon Hiihtäjät 17,792, 2) Vasko, Ounasvaaran HS 17,515, 3) Aarne Valkama, s:n 17,492. 4) E. Uosikkinen, PH 17,100. 5) A. Tervo, KUV 15,159. 6) V. Ovaskainen, PH 14.292. 10 mäenlaskijaa kaikkiaan. Keli mäessä yhtä huono kuin maastossakin ja siksi hypyt jäivät odotettua lyhyemmiksi.

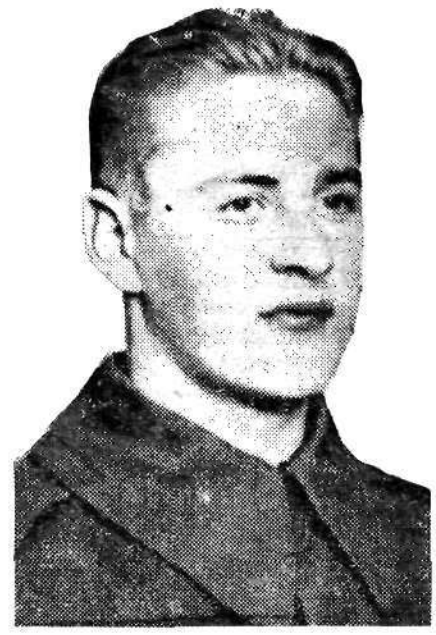

AARNE VALKAMA, pituushyppääjä.

20 km:n parhaat Kuopiossa eilen.

1. Fr. Heikkinen, Paltamon Urh. 1.24.44
2. K. Lappalainen, Savon Sisu 1.25.45
3. O. Remes, Iisalmen Visa 1.25.59
4. S. Lempinen, Ounasvaaran HS 1.26.12
5. A. Kasper, Rantasalmen Urh. 1.26.12
6. K. Heikkinen, Kajaanin Ärjy 1.26.17
7. K. Tuppurainen, Savon Sisu 1.27.23
8. E. Kuvaja, Puijon Hiihtäjät 1.27.40
9. M. Lappalainen, Liperin Kiv. 1.28.46
10. A. Autio, Savon Sisu 1.28.50
11. O. Simonen, Savon Sisu 1.29.45
12. E. Kokkonen, Savon Sisu 1.30.10
13. A. Ruuskanen, Ryönän Urh. 1.31.50
14. H. Leminen, Sason Sisu 1.32.16.
15. L. Pitkänen, Savon Sisu 1.33.37.

Avajaiset Alppilassa

Yli 30 miestä mäessä

Kivivirta paras

Helsingin Hiihtäjät avasivat Alppilan mäen eilen kansallisilla mäenlaskukilpailuillaan, joiden yhteydessä ratkaistiin Helsingin piirin yhdistetyn ja mäen mestaruudet. Yhdistetyn miehet hiihtivät lauantaina 10 km. seuraavasti:

1) V. Salonen, Hels. Toverit 47.23; 2) J. Davidsson, Hels. Hiihtäjät 47.41; 3) O. Vartio, H.H. 50.24; 4) U. Davidsson, H.H. 50.28; 5) O. Grönlund, Hels. Toverit 50.36; 6) E. Kasurinen, N.M.K.Y. 50.49; 7) K. Kollin, H.H. 50.56; 7) T. Reingoldt, H.T. 51.02; 9) H. Holm, H.H. 55.40; 10) V. Hyyppä, H.T. 57.05; 11) A. Palmros, H.H. 60.45.

Mäessä voitti kansallisen kilpailun ylivoimaisesti Kivivirta, jolla oli myös päivän pisin hyppy, 23 m. Pienessä mäessä ja huonolla kelillä muodostui kilpailu perin tasaiseksi. TUL:n entiset mestarit Leppänen ja Karnastajeff jäivät perin vaatimattomille tiloille.

Tulokset kansallisessa kilpailussa:

1) Y. Kivivirta, iFskars IF 151,1 pistettä; 2) S. Pälli, Kouvolan Hiihtoseura 146,6; 3) H. Holm, Helsingin Hiihtäjät 143,8; 4) O. Vartio, HH, 143,4; 5) J. Sveholm, Fiskars IF 143,2; 6) L. Laaksonen, samoin 139,1; 7) R. Lindebäck, Helsingfors Skidklubb 138,5; 8) U. Davidsson, HH. 137,9; 9) L. Leppänen, HT 137,9; 10) Y. Karnastajeff, HT 137,3.

Nuorten sarja: 1) B. Ikäheimonen, HT 146,5; 2) K. Elo, Kouvolan HS 145; 3) A. Oksanen, Fiskars IF 141; 4) U. Kassinen, HH 129; 5) Väinämöinen, HT 85,5.

Yhdistetty hiihto Helsingin piirin mestaruudesta:

1) J. Davidsson, Helsingin piirin mestari, HH, 286,1 pist; 2) O. Vartio, HH, 283,3; 3) U. Davidsson, HH, 278,1; 4) K. Kollin, HH, 277; 5) H. Holm, HH, 257,6; 6) T. Reingoldt, HT, 234,5; 7) V. Hyyppä, HT, 229,6; 8) E. Kasurinen, NMKY 221,9; 9) A. Palmros, HH, 213,5.

Piirin mestariksi mäenlaskussa tuli: H. Holm, HH, 143,8 pist., 2) O. Vartio, HH 143,4, 3) U. Davidsson, HH 137,9, 4) A. Leppänen, HT 137,4, 5) Y. Karnastajeff, HT 137,3, 6) J. Davidsson, HH 136,6.

Nuorten sarjassa: 1) B. Ikäheimonen, Hels. piir. mest. HT 146,5, 2) U. Kassinen, HT 129, 3) Väinämöinen, HT 83,5.

Lahtelaiset mäessä.

Nuotio valmiissa vireessä.

Lanu voitti taas Knuuttilan 20 km:llä.

Lahden hiihtomäki tuli paljon Puijoa myöhemmin kuntoon. Niinpä eivät LH:n pojat olekaan kiirehtineet kilpailemaan. Eilen oli ensimmäinen keskinäinen koetus. Jo lauvantaina aloitettiin yhdistetyn kympillä ja erikoismiesten kahdella. Jälkimäisessä voitti T. Lanu jälleen A. Knuuttilan, joka ei vielä ole oikein loistokunnossa. Ajat: 1) Lanu 1.35,19; 2) Knuuttila 1.37,05; 3) A. Ilvonen 1.37,17; 4) T. Nykänen 1.39,42; 5) O. Lehtiö 1.42,27. Muutamat miehet otattivat puolimatkassa ajan yhdistetyä kilpailua varten. 1) A. Ilvonen 46.56 (väliaika); 2) P. Mattila 47.37; 3) T. Nykänen 48.07 (v.a.); 5) T. Järvinen 48.26; 6) P. Nuotio 48.44; 7) L. Valonen 48.52. — Eilen pidettiin mäkikilpailu. Keli oli huono ja vastatuuli puhalsi. Nuotio oli loistava ykkönen, hyppäsi pitkälle ja kauniisti. Pisin mittaus osoitti 38 m. Ilvonen hyppäsi 36,5 m ja Valonen 35 m. Tulokset: 1) P. Nuotio 18.87; 2) L. Valonen 17.13; 3) A. Ilvonen 17.12; 4) E. Järvinen 16.45; 5) T. Nykänen 15.27; 6) P. Mattila 15.17; 7) L. Järvinen 15.12. Yhdistetyn voitti Nuotio 37.27 pisteellä; 2) Ilvonen 36,22; 3) Valonen 35,27; 4) Mattila 34.57; 5) Nykänen 34,27; 6) L. Järvinen 32,12; 7) T. Järvinen 31.45; 8) A. Ilvonen 30,83; 9) M. Luode 30,46.

—*—

T. Kontula

voitti eilen Enson Kilpailijain jäsentenvälisen 5 km:n murtomaahiihdon ajalla 20,28; 2) A. Inkeroinen 21.11; 3) E. Valtonen 22.01; 4) E. Heimo 22.09; E. Nikunen 22.58. Alle 18-vuotiset hiihtivät saman matkan: 1) A. Markkanen 24,15; 2) A. Korhonen 24.45; 3) A. Valtonen 25.53; 4) V. Manninen 27.31; 5) R. Siira 27.48. Rata oli vaikea, 27 miestä mukana.

Turun Riennon jäsentenvälisissä eilen hiihtivät miehet 15 km: 1) T. Ristolainen 1.05,46; 2) O. Kallio 1.06,57; 3) E. Koponen 1.11.30. Alle 18 v. 10 km: 1) R. Samppa 48.33; 2) R. Vanne 49,04. Alle 16 v. 5 km: 1) O. Laiho 24,30; 2) T. Flemming 24.35. Alle 14 v. 2,5 km: 1) E. Lehtinen 13.31.

—*—

Kangasalan sarkatakit kilvoittelivat eilen peninkulmalla: 1) S. Tuhola 47,17, 2) S. Rankola 49,16, 3) E. Heliövaara 49.47.

Helsingissä 1931,
Helsingin Uusi Kirjapaino-osakeyhtiö.